Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 388
Marți 14 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Sesiunea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In ziua de 11 ianuarie a avut loc sesiunea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Marea Adunare Națională a adoptat următoarea ordine de zi:

1. Alegerea președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.
2. Modificarea art. 35 din Constituția Republicii Populare Romîne.

Trecîndu-se la primul punct al ordinei de zi, a luat cuvîntul, primit cu puternice și îndelungi aplauze de cei prezenți, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, care, din împuternicirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și în urma consfătuirii pe care a avut-o cu 42 de deputați din diferite regiuni ale țării, l-a propus pentru funcția de președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale pe tov. deputat Ion Gheorghe Maurer, din circumscripția electorală Sighișoara.

Propunerea a fost primită cu aplauze prelungite.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate prin vot secret cu buletine pe tov. Ion Gheorghe Maurer ca președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

In aplauzele deputaților, tov. I. Gh. Maurer și-a ocupat locul pe banca Prezidiului.

Trecîndu-se la punctul II al ordinei de zi, deputatul Avram Bunaciu, ministrul Justiției, a prezentat proiectul de lege pentru modificarea art. 35 din Constituția R. P. Romîne, care prevede că Prezidiul Marii Adunări Naționale va avea 3 vice-președinți în loc de 2 și 14 membri, numărul total al membrilor Prezidiului rămînînd tot 19.

Marea Adunare Națională a aprobat cu 398 voturi pentru și 3 contra Legea pentru modificarea art. 35 din Constituția R. P. Romînă.

A luat apoi cuvîntul tov. Ion Gh. Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, care a mulțumit pentru marea cinste ce i-a fost făcută de a fi ales președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

ION GHEORGHE MAURER
președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne

In urma consultării cu 37 de deputați din toate regiunile țării, deputatul Isac Martin a propus apoi ca vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne pe deputatul acad. Mihail Ralea, iar ca membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale pe deputatul Florian Dănălache.

Marea Adunare Națională a ales prin vot secret cu buletine pe deputatul Mihail Ralea ca vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, iar pe deputatul Florian Dănălache ca membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale au luat apoi sfîrșit.

ARGUMENTUL cel mai bun

Marin Paraschivan din Gruia și-a spus că n-ar strica să dea și el o mînă de ajutor la cooperativizarea comunei. Adică ce, eu nu pot fi agitator? Primul care s-a nimerit să-i iasă în cale a fost Constantin Pristoleanu. L-a tras de mînă mai în marginea șoselei:

— Stai o țîră că am să-ți spun o vorbă... la zi, cum stai cu bucatele?

Pristoleanu n-a priceput îndată ce voia consăteanul său. Dar dacă te întreabă omul se cade să-i răspunzi. Așa că a prins să-i înșire: 900 kg de grîu, 160 de floarea-soarelui, aproape 2.000 de porumb, ceva fasole...

— După cum vezi, am cît să-mi ajungă pentru gurile din casă.

— La 3 hectare cîte ai, e cam puțin ce ai scos. Eu am intrat în gospodăria colectivă cu 2 hectare. Brațe de muncă am cît și tine, știi lucrul ăsta. Dacă-ți spun acum ce am cîștigat... Dar de ce să-ți spun. N-o să crezi și-mi scoți vorbe că-s mincinos. Hai cu mine.

Cum casa colectivistului era aproape, au ajuns repede. Pristoleanu a fost purtat la pătul și magazie, și la cămară.

— Spune cît porumb crezi că am? l-a întrebat Paraschivan.

— Un vagon, i-a răspuns oaspetele.

— A, nu chiar atît doar vreo 9.000 și ceva de kg. Grîu am vreo 2.500 de kg, că am mai consumat și am și vîndut, cartofi și floarea-soarelui la un loc tot cam atîtea... Și acum hai să-ți arăt și gospodăria colectivă.

In drum, s-au abătut pe la bufet. Cînd să plătească Paraschivan a spus așa, parcă fără vreo intenție, că de la gospodărie a primit și bani vreo 5.000 de lei. Și aducînd vorba de bani n-a uitat să-i vorbească și despre averea obștească.

— Intr-un an va fi de un milion.

Astăzi, toate familiile de țărani muncitori din raionul Cuimir — raion de care aparține comuna Gruia — fac parte din sectorul agricol cooperatist. Acesta-i rezultatul muncii unor agitatori ca Paraschivan. Colectiviștii agitatori au folosit argumentul cel mai bun: venitul lor.

Cîteva realizări și sarcini în domeniul producerii semințelor de soi

Ing. D. TORJE
președintele Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Sporirea continuă a producției agricole nu poate fi despărțită de folosirea pe scară largă a semințelor ameliorate de înaltă productivitate. Este știut că prin întrebuințarea semințelor de soi se pot obține sporuri de recoltă de 10-15 la sută.

In anii regimului de democrație-populară, cu sprijinul partidului și guvernului, a fost creată o puternică bază tehnico-materială, în scopul asigurării unor semințe de soi cît mai valoroase. A fost lărgită sfera de activitate a vechilor stațiuni experimentale ale I.C.A.R.-ului și create stațiuni și institute noi (Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, Institutul de cercetări horti-viticol de la Băneasa și altele).

In anii 1955, 56, 57, au fost înființate 45 de cîmpuri experimentale de stat pentru încercarea soiurilor, așezate în cele mai variate condiții naturale din țară, precum și un laborator central pentru analize fizico-chimice și panificație.

Asigurarea semințelor de soi de bună calitate este susținută și de gospodăriile agricole raionale, de întreprinderea Agrosem, care în prezent numără zeci de depozite și magazine pentru desfacerea semințelor, precum și de cele 26 de laboratoare pentru controlul semințelor.

Ca urmare a creării acestei baze tehnico-materiale, în ultimii ani au fost date agriculturii noastre atît soiuri valoroase cît și un volum mare de semințe de bună calitate.

In cele ce urmează, vom arăta numai cîteva din soiurile cu care au fost îmbogățite producția agricolă și colecția agrobotanică a țării: grîul de toamnă Bărăgan 77 și Tg. Frumos 16; grîul de primăvară Academia 48 și I.C.A.R.-143; soiurile de porumb romînesc de Arieș, galben timpuriu, romînesc de Dobrogea. Au fost creați 9 hibrizi de porumb între soiurile autohtone. La ovăzul de primăvară au fost date în producție soiurile Tg. Frumos 9 și I.C.A.R.-878; la sfecla de zahăr soiurile Lovrin 532 și Cîmpia Turzii 34; la cînepă soiul I.C.A.R.-42/118 etc.

Activitatea în domeniul producerii semințelor de soi nu s-a limitat numai la materialul autohton. In vederea identificării și stabilirii soiurilor celor mai potrivite fiecărei regiuni naturale din țară, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a importat din țările cu condițiile de climă și sol asemănătoare cu cele de la noi o serie de soiuri valoroase. **In prezent ele se găsesc în experimentarea de stat alături de soiurile autohtone din cele 45 de cîmpuri experimentale de încercarea soiurilor.** O parte din ele au și intrat în producția agricolă a țării. Printre acestea amintim: la grîul de toamnă soiurile Bankut 1201, Odessa 16 și Bulgaria 301, la grîul de primăvară Lutescens 62; la floarea-soarelui Jdanov 8281, Vniimk 8931, Vniimk 6540, Armavir 3497; la porumb hibrizi dubli V.I.R. 42, Pioneer 345, Pioneer 352, Pioneer 301, U-22, KE-1, KS-3 etc. **Anul trecut au fost încercate în total 362 de soiuri de plante agricole și hibrizi de porumb.**

Crearea unei baze largi pentru munca de cercetare și producție constituie chezășia obținerii unor rezultate mai rodnice în munca de producere a semințelor de soi. In anul 1958, institutele de cercetări agricole din țara noastră trebuie să folosească pe scară largă metodele moderne în domeniul creării de noi soiuri. In problema grîului de toamnă, bunăoară, I.C.A.R.-ul nu a reușit în ultimii ani să dea experimentării de stat și producției soiuri cu mult mai valoroase decît cele existente în producție. Afirmația făcută se întemeiază pe rezultatele experimentării de stat efectuate timp de 3 ani în diferite zone agro-climatice din țară. Astfel, în zona de stepă a Bărăganului și Dobrogei liniile și soiurile create de I.C.A.R. nu depășesc, în medie pe 3 ani, martorul — soiul A-15 — decît cu: 1 la sută (soiul I.C.A.R.-571 NE) și cu 1,8 la sută (soiul Bărăgan 77). In zona de stepă și silvostepă a Munteniei și Olteniei nici o linie sau soi create de I.C.A.R. nu a întrecut în timp de 3 ani soiul martor A-15. Dimpotrivă, s-a constatat aici că un soi creat pentru alte condiții de climă și sol (Cluj 49/554) a produs cu 6,5 la sută mai mult decît martorul. In stepa și silvo-stepa Moldovei dintre creațiile I.C.A.R.-ului numai soiul Tg-Frumos 16 a depășit în medie pe 3 ani martorul (A-15) cu 8 la sută. Același lucru s-a constatat și în celelalte zone și subzone naturale.

In același timp însă unele soiuri străine încercate în diferite zone și subzone naturale ale țării au dat rezultate foarte bune. Dintre acestea amintim: Bulgaria 301, Odessa 16 și Bankut Beta. Astfel, producția soiului Bulgaria 301 a depășit în medie pe 3 ani soiul martor A-15 cu: 3 la sută în stepa și silvo-stepa Dobrogei și Bărăganului, cu 14,8 la sută în stepa și silvo-stepa Olteniei și Munteniei și cu 13 la sută în stepa și silvo-stepa Moldovei. Din datele pe care le deținem, rezultă că pentru zona cerealieră nr. 1 a țării (Dobrogea și Bărăganul) nu avem soiuri mai valoroase decît cele existente în producție și mai ales decît A-15.

Documentația existentă la Comisia de încercarea soiurilor arată că soiurile de grîu create pe calea încrucișării au o serie de însușiri fiziologice mai valoroase și dau o producție mai sporită decît cele obținute prin selecție individuală (alegere). Valoarea și plasticitatea mare a soiului Bulgaria 301 se datorește, după părerea noastră, numărului mare de soiuri autohtone și străine care au participat la crearea lui. El provine din încrucișarea următoarelor soiuri: (nr. 16 x Noia) x (America L. 2010 A-7—1—1) pe cînd soiurile romînești Bărăgan 77, Bărăgan 50 și altele provin din simpla alegere și înmulțire a indivizilor remarcați în lan ca fiind cei mai valoroși.

Din aceste cauze, socotim că ar

(Continuare în pag. 3-a)

Incă un car cu bucate

Și în acest an, la gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Topoloveni, regiunea Pitești, munca harnicilor colectiviști a fost răsplătită cu roade îmbelșugate.

Iată-l în fotografie, în mijloc, ajutîndu-l pe magazioner la încărcatul sacilor, pe colectivistul Marin Gheorghe, căruia pentru cele 796 zile-muncă prestate în anul 1957 i-au revenit 3.741 kg grîu și porumb, 3.970 lei și diferite alte produse agricole.

Foto D. CONSTANTINESCU

Cu resurse locale

Folosind cu pricepere resursele locale, gospodăriile colective din regiunea Oradea au ridicat în ultimii ani numeroase construcții obștești. De la înființare în gospodăria colectivă din Sîntana, bunăoară, s-au ridicat 33 de construcții diferite. Nu de mult s-a terminat aici construcția unei magazii de cereale cu 3 etaje, cu o capacitate de 100 vagoane.

Colectiviștii din Salonta și-au construit în ultimii 2 ani două grajduri, o magazie de cereale, două saivane, trei pătule și altele, iar colectiviștii din Batăr au mai construit în toamna aceasta o magazie de cereale și un grajd. Toate construcțiile obștești ridicate aici au fost făcute din cărămidă confecționată de membrii gospodăriei.

RAID ANCHETA

Trebuie grăbită repararea utilajului agricol în regiunea Ploești

In prezent, după cum se știe, problema nr. 1 în unitățile agricole de stat o constituie repararea utilajului agricol. Experiența anilor trecuți a dovedit că de buna calitate a reparațiilor de iarnă depinde în cea mai mare măsură succesul lucrărilor mecanizate în campaniile agricole de peste an și folosirea cu randament înalt a întregii forțe de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole.

Publicăm mai jos constatările făcute cu prilejul unui raid-anchetă întreprins în S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești.

Acolo unde există preocupare

O dată mai mult s-a convins anul trecut colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Stîlpu că menținerea în perfectă stare de funcționare a utilajului agricol constituie o condiție hotărîtoare pentru îndeplinirea planului de producție în fiecare campanie agricolă. Iată de ce conducerea acestui S.M.T., sub îndrumarea organizației de partid, a luat încă înainte de încheierea campaniei de toamnă măsurile tehnico-organizatorice menite să asigure repararea la vreme și în bune condiții tehnice a parcului de tractoare și mașini agricole. Trăgînd învățăminte din lipsurile ce s-au ivit anul trecut în organizarea reparațiilor, conducerea stațiunii a dat acum o atenție deosebită amplasării posturilor de lucru, în cadrul aplicării metodei de reparații pe ansamble, asigurînd fiecărui post spațiul și sculele necesare. In conducerea posturilor-cheie au fost numiți mecanizatori cu o bună calificare. Totodată, în echipele ce alcătuiau posturile au fost repartizați și mecanizatori cu mai puțină experiență în munca de reparații, cu scopul de a fi ajutați să-și ridice și ei calificarea profesională.

Tractoarele și mașinile agricole introduse în reparație au fost verificate și revizuite cu grijă, apoi demontate, spălate și luate în primire de posturile respective, pentru reparația propriu-zisă.

Pentru a se grăbi într-o cît mai mare măsură ritmul lucrărilor s-au luat măsuri pentru recondiționarea unui însemnat număr de piese ca: supape, injectoare, diferite bucșe, ventile etc. In atelierul stațiunii, s-au fabricat din materiale casabile diferite șuruburi, piulițe, garnituri etc.

Pentru a se executa numai reparații de calitate, în acest an verificarea calității pieselor și ansamblelor reparate se face la postul respectiv, pe parcurs, chiar în timpul lucrului. Rodajul motoarelor tractoarelor reparate se execută atît la rece cît și la cald pe banc și nu la șaibă, cum se făcea aici în anii trecuți. Insfîrșit mai trebuie menționat că recepționarea reparațiilor se face cu multă exigență, neîntocmindu-se procesul verbal de recepție decît după ce se constată că tractorul funcționează perfect.

Măsurile luate de conducerea stațiunii (director D-tru Kerninschi) pentru buna organizare și desfășurare a reparațiilor, precum și munca sîrguincioasă depusă de majoritatea mecanizatorilor, au avut ca urmare grăbirea ritmului lucrărilor. Astfel, lucrînd organizat, respectînd disciplina muncii și folosind resursele locale, vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Stîlpu au reușit să termine repararea a 25 tractoare din cele 44 planificate și a unui număr mare de pluguri, semănători, grape, discuitoare și anexe de exploatare.

La fel stau lucrurile și la S.M.T.-urile Ciorani și Poșta Cîlnău, care repară tot utilajul în atelierul propriu. La aceste stațiuni s-au și reparat pînă de curînd 43 tractoare. Dintre cele 19 gospodării de stat din regiunea Ploești, sînt fruntașe la reparații gospodăriile din Buzău, Bilciurești, Drăgănești și Urlați, unde aceste lucrări, la tractoare, sînt executate în proporție de 62—77 la sută.

Tot pe drum, pe drum, pe drum — reparații nicidecum

In vreme ce lucrările de reparații la S.M.T. Inotești bat pasul pe loc, nerealizîndu-se pînă zilele trecute decît 9 la sută la reparația tractoarelor, tov. ing. Ion Zăinescu, mecanicul șef al stațiunii, poate fi văzut plimbîndu-se mai tot timpul pe străzile orașului Ploești.

— Și cînd mai vii pe aici, să mă cauți să-mi spui și ce mai e pe la S.M.T.!!...

Unde duce nepăsarea

Considerînd în mod greșit și dăunător că mai este destulă vreme pînă la începerea muncilor de primăvară, unii conducători de unități din regiunea Ploești au tărăgănat însă multă vreme organizarea muncii, asigurarea pieselor de schimb și începerea propriu-zisă a reparațiilor.

Netrăgînd învățăminte din lipsurile anului trecut, cînd reparațiile s-au terminat cu mare întîrziere și la un nivel calitativ scăzut, conducerea S.M.T.-ului Comișani, de pildă (director Voinea Stelian), nu a luat măsurile cuvenite pentru ca posibilitățile existente în unitate să fie pe deplin folosite, în vederea bunei organizări și desfășurări a reparațiilor.

Mergînd pe linia celei mai slabe rezistențe, conducerea stațiunii a trimis spre reparare la centrul mecanic Buzău nu mai puțin ca 16 tractoare din existentul de 44, oprind în stațiune doar 28 tractoare. Era de așteptat ca măcar în această situație să se ia măsuri pentru ca repararea tractoarelor să fie terminată la data stabilită. Din păcate însă mecanizatorilor nu le-au fost create condiții bune de muncă și trai, fiind uneori nevoiți să lucreze în frig. Pe de altă parte,

(Continuare în pag. 4-a)

De pe o tarla, 7.000 kg — de pe alta, doar 3.000

Pe urmele unui angajament

In anul trecut colectiviștii din Făcăeni au chemat la întrecere gospodăriile colective, întovărășirile și cooperativele agricole de producție pentru a obține recolte mari de porumb. La apelul celor din Făcăeni au răspuns și colectiviștii din Afumați, regiunea București. Zilele trecute, am vizitat această gospodărie. Printre altele am aflat de la colectiviști cum au ajuns ei să obțină 5.000 kg. porumb boabe la hectar. După citirea apelului adunarea generală a hotărît să se însămînțeze cu porumb o suprafață de 40 de hectare de pe care să se scoată 3.500 kg boabe la hectar.

Pentru a nu se face de rușine, colectiviștii s-au apucat serios de lucru. Primăvara, după ce pămîntul și-a lepădat haina albă și s-a zvîntat puțin, au ieșit cu toții la cîmp. Cele 40 de hectare au fost grăpate pentru a se menține umezeala în sol. Inainte de însămînțare terenul a fost lucrat cu cultivatorul. S-a trecut apoi la însămînțat cu mașina la distanța de 70 cm între rînduri. Mai tîrziu colectiviștii au mai dat o dată cu grapa pentru a distruge crusta care începuse să se formeze. Trebuie arătat că cele 40 de hectare sînt împărțite în patru tarlale egale. Fiecare tarla a fost lucrată de o echipă. De aceea, după răsărirea porumbului lucrările de întreținere au început să fie diferite de la o tarla la alta. Așa se explică, cum vom vedea mai departe, producțiile diferite obținute pe tarlale. Tarlaua din Stavra, muncită de echipa care l-a avut șef pe însuși președintele Mihai Gheorghe, spre deosebire de celelalte a fost și irigată. Pe tarlaua sa Mihai Gheorghe a făcut trei prașile cu sapa și 4 prașile cu mașina în scopul păstrării umezelii și distrugerii buruienilor. La prașila a doua s-au dat îngrășăminte chimice apoi a rărit porumbul. Mai tîrziu s-a făcut copilitul. La fel a lucrat și Ghețu Călin pe tarlaua din Runcu. Pe tarlaua din Linț șeful de echipă Anghel Anghel a aplicat abia jumătate din lucrările făcute de Mihai Gheorghe, iar pe tarlaua din Stupina, Ilie Zane a făcut lucrările cu întîrziere. După cum era de așteptat recolta a diferit de la tarla la tarla. La hectar s-au scos: de pe lotul lui Mihai Gheorghe cîte 7.000 kg. de pe al lui Ghețu Călin cîte 5.500 kg. Anghel Anghel a obținut la hectar cîte 4.500 kg, iar Ilie Zane doar 3.000 kg. Media pe gospodărie este de 5.000 kg de porumb boabe la hectar.

Colectiviștii din Afumați și-au respectat angajamentul. L-au și depășit. Aceasta nu trebuie însă să-i mulțumească. Faptul că au fost tarlale de pe care s-au obținut 7.000 și 5.500 kg porumb boabe la hectar dovedește că pămîntul gospodăriei muncit la timp și în bune condiții poate da recolte și mai mari.

Ing. F. PLOPEANU

Posibilități pentru sporirea bazei furajere IN REGIUNEA CONSTANȚA

In condițiile naturale existente în regiunea Constanța producerea nutrețurilor verzi necesare hrănirii animalelor nu poate fi asigurată, mai ales că majoritatea pășunilor de aici sînt foarte degradate și slab productive, decît prin înființarea asolamentelor furajere și a conveierelor verzi. Acest lucru a devenit acum pe deplin posibil datorită colectivizării agriculturii regiunii.

In prezent, producția medie pe regiune, ținînd seama de pășunile productive din porțiunea inundabilă a Dunării, atinge abia 4.000 de kg. masă verde la hectar, ceea ce înseamnă că la efectivul actual de animale se poate asigura în lunile mai și iunie numai 25 la sută din necesarul de nutrețuri verzi.

La înființarea conveierelor și asolamentelor furajere (care pot fi folosite împreună sau separat) este nevoie să se țină seama în primul rînd de alegerea sortimentului de plante care vor intra în alcătuirea lor. Pe baza rezultatelor obținute în urma numeroaselor experiențe făcute în stațiunea noastră, recomandăm să se folosească pentru solele înierbate amestecul complex de sparcetă, lucernă, pir crestat, ovăscior și obsigă nearistată. Pentru conveierele așezate pe locuri joase (ceaire) lucerna dă rezultate bune asigurînd două coase; pe majoritatea terenurilor așezate pe locuri mai ridicate sau pe pante, sparceta s-a dovedit a fi mult mai productivă decît lucerna, producînd în medie peste 6.500 kg. fîn la hectar.

Dintre plantele furajere anuale potrivite pentru regiunea noastră, secara ocupă un loc de frunte. Anul trecut, bunăoară, producția de masă verde la hectar realizată în stațiunea noastră a atins 24.000 de kg. In miriștea de secară se pot semăna cu foarte bune rezultate și alte plante anuale de nutreț. Dintre acestea, iarba de Sudan dă cele mai bune recolte. Borceagurile de toamnă și de primăvară, care produc 12.000—15.000 kg. masă verde la ha., de bună calitate, sînt de asemenea foarte indicate pentru regiunea noastră. Iarba de Sudan (care la stațiunea noastră a produs în medie 13.000 kg. masă verde la ha.), porumbul de siloz și furajer, sorgul (15.000 kg. la ha.) și pepenii furajeri (30.000 kg. la ha.) sînt toate plante furajere valoroase potrivite condițiilor naturale ale regiunii Constanța.

De multe ori însă introducerea conveierelor întîmpină foarte mari greutăți din lipsa semințelor de plante furajere necesare. De aceea, socotim că pe viitor primul pas în acțiunea de consolidare a bazei furajere din regiune trebuie să-l constituie înființarea loturilor semincere cu plantele furajere amintite, în fiecare gospodărie agricolă de stat și colectivă.

Pentru îmbunătățirea pășunilor, se impune luarea de măsuri atît totale cît și de suprafață; prin măsuri totale, se înțelege desțelenirea izlazurilor slab productive. Prin executarea acestei lucrări pe o suprafață de circa 4.000 de ha. de pășuni ce se pot încă desțeleni în regiune s-ar realiza un spor de circa 32.000 tone furaj verde de bună calitate, eșalonat pe întreg sezonul de vară, cu condiția ca terenurile să fie însămînțate cu plante furajere valoroase.

Măsurile de îmbunătățire de suprafață pot aduce de asemenea sporuri însemnate de producție. Numai aplicarea pășunatului rațional pe întreaga suprafață de pășune existentă în regiune (148.000 ha.) prin care se înlătură pierderile provocate prin călcare, ar putea aduce un spor de 10 la sută, adică în total circa 59.000 tone furaje.

Experiența unor gospodării colective din regiune (Cogealac, Topraisar, Sinoe etc.) a arătat că porumbul însilozat ajută în mare măsură la asigurarea furajării animalelor pe timpul iernii, menținînd o producție ridicată de lapte, la vaci. In anul acesta cantitatea de furaje însilozate trebuie să crească în toate gospodăriile agricole colective din regiune folosindu-se la maximum în acest scop posibilitățile locale.

Pe de altă parte, prin prepararea nutrețurilor grosiere (paie și coceni), resursele locale ale bazei furajere ar putea fi și mai mult sporite.

Ing. IANCU ȚUCRA
Cercetător științific la stațiunea experimentală I.C.A.R.
Valul Traian, regiunea Constanța

Un eveniment deosebit de important

Alegerile de deputați în sfaturile populare

La 2 martie, cetățenii cu drept de vot sînt chemați să-și spună cuvîntul în alegerile de deputați în sfaturile populare. Alegerea candidaților Frontului Democrației Populare — cei mai buni gospodari ieșiți din rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate — va însemna noi succese în gospodărirea satelor și orașelor, în lupta pentru înflorirea țării noastre.

Hambarele patriei sînt pline de realizări, așa cum a dovedit bilanțul recent pe care l-a făcut la aniversarea a zece ani de la proclamarea Republicii. Săraca țară bogată de altădată a devenit o țară bogată cu adevărat. Producția industrială a crescut de peste trei ori, față de anul 1938, cînd s-a obținut cea mai mare producție industrială în anii stăpînirii burghezo-moșierești. Încă din 1955, producția agricolă a depășit cea mai mare producție agricolă obținută vreodată în anii de dinainte de război. Aproape jumătate din suprafața agricolă a țării este cuprinsă acum de sectorul socialist al agriculturii. Succese importante au fost obținute în mecanizarea agriculturii, în creșterea numărului de cadre agro-zootehnice etc.

Toate acestea s-au răsfrînt în creșterea nivelului de trai al țărănimii. Grija regimului nostru democrat-popular față de sate se vădește în toate domeniile vieții. Dacă în deceniile de stăpînire burghezo-moșierească nu fuseseră electrificate decît 443 de sate, în numai 5 ani, — din 1950 pînă în 1955, — numărul satelor electrificate se mărise de patru ori. La fel s-a întîmplat și în domeniul sanitar. Romînia burghezo-moșierească era printre cele mai înapoiate țări din lume în domeniul asistenței sanitare. Azi, țara noastră este printre primele 10 țări din lume în privința numărului de medici la mia de locuitori. A fost lichidat analfabetismul care înainte de 23 August 1944 atingea jumătate din populația țării, au fost lichidate malaria, pelagra și alte flagele sociale. Și exemplele pot fi înmulțite la nesfîrșit.

Toate aceste succese au fost obținute sub conducerea partidului, de masele populare, descătușate din lanțul robiei burghezo-moșierești, în condițiile de libertate și avînt create de orînduirea noastră democrat-populară. Poporul nostru participă azi efectiv la conducerea statului. Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat, sînt cele mai democratice forme de conducere din cîte au existat în istoria țării noastre. Peste 137.000 de deputați în sfaturile populare, propuși și aleși de întreg poporul nostru, conduc regiunile, raioanele, orașele și satele noastre. În rîndul lor sînt muncitori, țărani, intelectuali devotați poporului, femei, tineri, cetățeni romîni și reprezentanți ai tuturor naționalităților conlocuitoare din țara noastră.

Sfaturile populare au peste 20.000 de comisii permanente, care cuprind peste 80.000 de deputați și sute de mii de cetățeni ce formează un larg activ voluntar, avînd zi de zi legătura cu masele, primind sugestii prețioase pentru gospodărirea orașelor și satelor noastre. Sfaturile populare mobilizează sute de mii de cetățeni în dezvoltarea economiei și culturii, la ridicarea nivelului gospodăresc, social și cultural al orașelor și satelor. Ca să ne dăm seama de forța extraordinară de mobilizare a cetățenilor și a resurselor materiale este suficient să arătăm că, în numai 3 ani, sfaturile populare sătești au reușit să ridice din resurse locale peste 11.400 de construcții noi, dintre care 1.085 de școli, 957 cămine culturale, 4250 poduri etc. Iată numai o parte din contribuția pe care au adus-o sfaturile populare la ridicarea satelor noastre.

În anul care a trecut, partidul și guvernul au hotărît să lărgească competența sfaturilor populare, în scopul unei și mai bune gospodăriri a orașelor și satelor. Sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat, răspund de întreaga viață economică, culturală și socială de pe teritoriul pe care îl conduc. Această lărgire a competenței și răspunderii lor a dus la intensificarea muncii și la obținerea de noi succese în gospodărirea sectoarelor din patria noastră.

Zilele acestea se constituie în întreaga țară comisii și birouri ale F.D.P. care chezășuiesc buna desfășurare a pregătirilor pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

În curînd, poporul nostru, prin organizațiile de partid și de masă, își va propune candidații.

Legea electorală dă dreptul cetățenilor patriei noastre să aleagă și să fie aleși, fără nici un fel de discriminare rasială, fără să se țină socoteală de avere, naționalitate sau confesiune. Unanima participare la vot a poporului nostru în alegerile trecute demonstrează încă odată democrația deplină care domnește în țara noastră. Astfel, la ultimele alegeri pentru deputați în sfaturile populare, care au avut loc la 11 martie 1956, au participat peste 11 milioane de cetățeni. Spre a vedea limpede deosebirea față de trecut, trebuie să amintim că niciodată în anii dinainte de 23 August n-au participat la vot mai mult de trei milioane de cetățeni, adică abia 30 la sută din cei care votează acum (ca să nu mai pomenim de ceea ce însemnau altădată alegerile, de teroare, furt de urne, fugă după chiverniseală, înșelarea alegătorilor etc.).

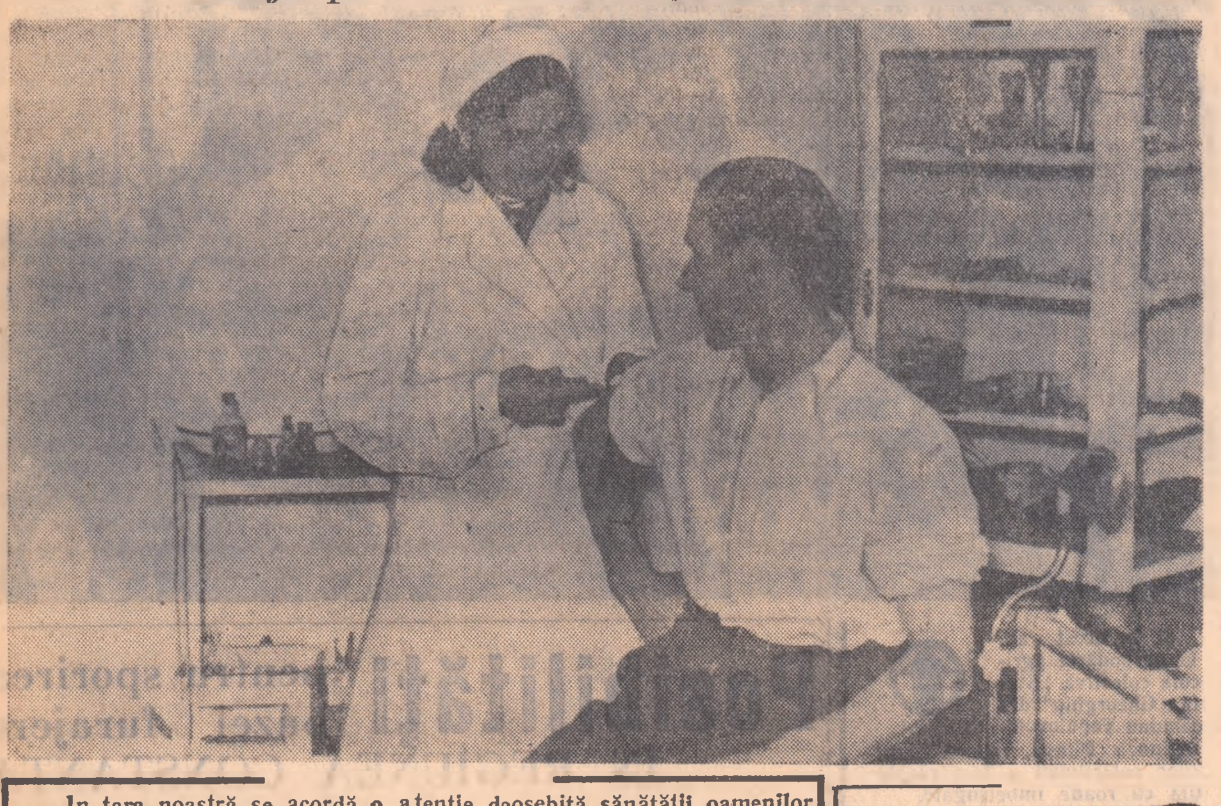
E bine să ne aducem aminte în aceste zile și de ceea ce înseamnă alegerile chiar și în prezent în țările unde stăpînesc capitaliștii și moșierii. În „raiul" american sînt excluși de la vot milioane de negri, milioane de analfabeți și multe milioane de cetățeni care n-au serviciu sau avere. În Anglia, pentru a depune candidatura celui pe care vor să-l aleagă, cetățenii trebuie să prezinte o cauțiune bănească ce se confiscă de către stat în cazul cînd candidatul nu întrunește un anumit număr de voturi. În afară de aceasta, dat fiind că mijloacele de propagandă: ziare, radio, săli de întrunire, sînt în mîinile capitaliștilor, cheltuielile pentru susținerea campaniei electorale sînt atît de mari, încît, practic, fac imposibilă prezentarea candidaților partidelor muncitorești.

În aceste zile, cînd ne pregătim de marele eveniment al alegerilor de deputați în sfaturile populare, cînd facem bilanțul realizărilor noastre, să muncim mai cu avînt pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partidul nostru. Să intensificăm munca de lămurire a țărănimii muncitoare pentru a intra în unitățile socialiste din agricultură, arătînd cu exemple concrete că acesta este singurul drum către bunăstare. În unitățile socialiste din agricultură, în S.M.T.-uri, gospodării de stat, gospodării colective, întovărășiri agricole, cooperative agricole de producție cu rentă, ca și în rîndurile țăranilor individuali, trebuie intensificată acțiunea de reparare a uneltelor și mașinilor agricole, pentru a fi gata la vreme, în campania de primăvară. De asemenea, trebuie continuată și intensificată acțiunea de pregătire a semințelor, pentru ca să ieșim la timpul optim la însămînțări.

Să hrănim și să îngrijim bine și vitele de muncă, căci în primăvară vitele sănătoase ne vor da mare ajutor în munca pe care o vom avea de făcut. Astfel, vom pregăti condiții cît mai bune pentru campania de însămînțări din primăvară și vom putea obține recolte bogate.

Să muncim dar cu toate puterile, pentru a contribui la realizarea sarcinilor puse de partid, pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Grijă pentru sănătatea țăranilor muncitori

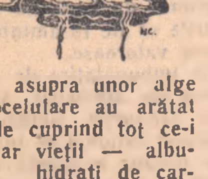
În țara noastră se acordă o atenție deosebită sănătății oamenilor muncii. La sate funcționează un tot mai mare număr de dispensare și policlinici unde țăranii muncitori primesc asistență medicală.

În fotografie: Un aspect de la dispensarul medical al comunei Tărtășești din raionul Răcari, regiunea București. Infirmiera Maria Cristea face injecții țăranului Nicolae Ion împotriva furunculozei.

De pretutindeni

Cultura algelor

Savanții sovietici lucrează la crearea unei noi ramuri a economiei naționale: cultura algelor. Cercetările efec-

tuate asupra unor alge monocelulare au arătat că ele cuprind tot ce-i necesar vieții — albumină, hidrați de carbon, grăsimi, săruri minerale, vitamine.

S-a făcut dovada că algele pot constitui hrana animalelor domestice și a peștilor. Din alge se pot extrage clorofila și o serie de vitamine. Algele pot fi folosite și ca materie primă pentru o serie de medicamente.

Productivitatea culturii algelor este foarte mare. Institutul industriei peștelui din Moscova a obținut 30—70 de tone de alge la hectar din varietatea „stenedesmusa". Profesorul sovietic N. S. Gaevskaia, specialist în hidrobiologie, a declarat că cultura algelor nu cere reducerea suprafețelor folosite azi pentru culturile agricole. Se pot folosi pămînturile care nu sînt potrivite pentru agricultură.

Savanții sovietici continuă cercetările.

Viața „de familie" a animalelor

În general este lucru cunoscut că animalele nu cunosc viața „de familie". După rezultatele cercetărilor întreprinse de profesorul Lowience, gîscanul sălbatec rămîne „credincios" mult timp după moartea gîștei. Aceasta nu se datorește însă vreunui simțămînt de pietate, ci unui motiv mult mai simplu: gîscanul sălbatic se obișnuiește foarte greu cu mirosul altei gîște.

Profesorul Lowience afirmă că aceeași situație se petrece și cu vulpoiul. Totuși, acesta din urmă dă do-

vadă de multă grijă părintească. După moartea femelei, vulpoiul rămîne totdeauna în fața vizuinei și se îngrijește de hrana și „instruirea" puilor.

Muntele care cîntă

Așa numitul „munte care cîntă" este cea mai mare dună de nisip din regiunile pustii ale statului Nevada (S.U.A.). El este înalt de 300 metri și lung de aproximativ 500 de metri. De obicei în orele de după masă, ri-

dicatura de nisip „cîntă". Sunetele ce se aud par a fi o melodie executată de nenumărate viori și flaute. Unii oameni de știință — care au observat fenomene asemănătoare și în Africa și China — cred că fenomenul se datorește frecării miliardelor de particule de nisip. Alți savanți cred că ar fi rezultatul căldurii iradiate de nisipul încins de soare.

Ne scriu corespondenții

După cum ne anunță corespondentul nostru voluntar **Iosif Barb**, locuitor din satul Geogel, raionul Aiud, țăranii muncitori din această comună au ridicat cu bani din autoimpunere un nou local pentru căminul cultural. Această frumoasă clădire se compune din mai multe camere, o sală mare pentru spectacole, o sală de lectură, una pentru bibliotecă și una pentru costumarea artiștilor amatori.

★

Corespondentul nostru voluntar **Tache Vasilache** ne anunță că țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, s-au adunat zilele trecute în sala căminului cultural pentru a constitui cooperativa lor de credit și economii.

Cei peste 200 de participanți au ales un consiliu de conducere și au subscris însemnate părți sociale. Ei au hotărît ca noua cooperativă de credit și economii să poarte denumirea **„Ajutorul țărănimii"**.

★

Tov. **Carol Bora** ne vestește că expoziția agricolă raională din Segarcea, regiunea Craiova, organizată de sfatul popular raional, a atras atenția multor producători agricoli. Așezate cu mult gust gospodăresc, exponatele, planșele și graficele ce împodobesc expoziția scot în relief superioritatea sectorului socialist din agricultura raionului. Cei peste 30.000 de țărani muncitori care au vizitat pînă în prezent această expoziție au aflat cu acest prilej cum membrii gospodăriilor colective „1 Mai" din satul Țugurești și „Viață Nouă" din satul Bîrza au reușit să obțină în anul 1957 o producție medie de 4.425 kg porumb la ha., iar membrii gospodăriei colective „1 Mai" tot din Bîrza au primit numai din vînzarea orezului recoltat peste **200.000 lei**.

Un film de lung metraj despre cultura porumbului în R.P.R.

În dorința de a arăta progresele înregistrate în cultura porumbului în țara noastră, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a inițiat turnarea unui film documentar agricol despre această importantă și prețioasă cultură. Filmul, colorat și de lung metraj, a fost turnat de studioul cinematografic „Alexandru Sahia".

Scenariul filmului îmbină în chip izbutit prezentarea progresului tehnic înregistrat în cultura porumbului cu abordarea a diferite teme educative și tehnice.

În film se arată aspecte din activitatea Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București și a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, pe linia dezvoltării acestei culturi. De asemenea, se pot urmări în film toate procesele de producție ale culturii porumbului, începînd cu arăturile adînci de toamnă executate de tractoarele stațiunii de mașini și tractoare Cefa și sfîrșind cu recoltarea și depozitarea porumbului de către harnicii colectiviști de la colectiva Mădăras din regiunea Oradea (care, la fel ca și mecanizatorii de la S.M.T. Cefa, au interpretat „rolurile" acestui important film agricol).

Filmul este completat cu desene animate, care ușurează explicarea unei serii de amănunte.

Noul film documentar despre cultura porumbului va contribui la cunoașterea pe scară cît mai largă a metodelor agro-tehnice superioare, care asigură obținerea de recolte sporite la hectar.

Ing. I. ROCSIN
corespondent

Însemnări despre cărți — DUMITRU CORBEA: „Așa am învățat carte"

Poet de mari elanuri, Dumitru Corbea a cîntat suferința din trecut și biruința de azi a celor mulți. Lirica lui e a revoluționarului, a omului nou, a artistului care s-a legat cu năzuințele, cu idealurile, cu vrerile oamenilor muncii.

Dumitru Corbea nu este, însă, numai un virtuos al versului. Condeiul său se aplică și în proză și ne dă o epică demnă de luat în seamă. „Așa am învățat carte" este, fără nici o îndoială, cartea unui prozator de calitate.

Începînd cu descrierea mediului țărănesc în care copilul ia drumul școlii și terminînd cu milităria împlinită, de-a lungul celor peste patru sute de pagini asistăm la desfășurarea unor episoade impresionante dintr-un trecut pentru totdeauna dispărut. Fiecare capitol din cele două cărți, cum le intitulează autorul, e plin de semnificații. În afară de talentul cu care sînt înfățișați oamenii, în afară de plasticitatea întîmplărilor, ceea ce merită, de asemenea, să fie relevat e documentul omenesc.

Într-adevăr, știm cu toții cum a fost școala sub regimurile burghezo-moșierești; cum a fost armata; cum a fost întreaga viață a biet-țăranului sărac asuprit de ciocoi și de boieri, înfometat și istovit.

„Așa am învățat carte" e lucrarea unui liric care se realizează cu succes și în epică, e opera unui poet care se dovedește în același timp un prozator care știe să-și mînuiască eroii și amintirile.

I. PELTZ

„Cartea prin poștă"

Librăria „CARTEA PRIN POȘTA" str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin, București, vă recomandă următoarele cărți pe care le puteți comanda, plata făcîndu-se în numerar la primirea cărților:

Stănescu N. — **Cooperativizarea agriculturii în R.P.R. — lei 16**

Constantinescu N. — **Pomicultura — lei 51**

Efremov V. V. — **Repararea automobilelor — vol II. — lei 15**

* * * — **Legislația stațiunilor de mașini și tractoare — lei 15**

Luca I. și Vasilescu N. — **Cultura orezului — lei 6,25.**

Paruta Al. — **Cereale, producerea și înmulțirea semințelor — lei 7,75**

Mănescu E. — **Din experiența legumicultorilor din R. P. Bulgaria — lei 1,50**

Docea E. și Severin V. — **Îndrumător pentru recunoașterea bolilor plantelor cultivate — lei 44**

—○—

Pentru următorii 2-3 ani

Gospodăriile colective din regiunea Oradea au obținut anul acesta producții sporite de grîu, porumb și floarea-soarelui. Ca urmare, numeroase gospodării colective din regiune încheie contracte cu statul pentru următorii 2—3 ani.

Gospodăria colectivă „Viață nouă" din Sîntana, de exemplu, a contractat cu întreprinderea regională „Recolta" pentru următorii doi ani 160 tone grîu, 150 tone porumb și 30 tone floarea-soarelui. Întovărășirea agricolă „11 Iunie" din Apateu, raionul Ineu, va vinde statului în anul 1958 peste 150 tone cereale.

Numai în ultimele două luni gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raioanele Criș, Salonta, Ineu și Oradea au contractat aproape 1.000 tone grîu, 918 tone porumb și însemnate cantități de floarea-soarelui pe care le vor vinde statului în anii 1958—1960.

„CONDIȚII"

Era un pui de moț, bucălat, sfios ca o domnișoară. Coborîse dintr-un cătun pitit într-o văgăună de munte, în Țara de Piatră. Moș Tache, brigadierul zootehnic, l-a primit cu inima deschisă. Îi era consătean. I-a spus:

— La noi o să te simți bine. Avem condiții *bune de trai.*

— Ce-aveți?

— Condiții... întări moșneagul, apăsînd cuvîntul și zîmbind pe sub mustăți.

Își aminti că, acum 7 ani, cînd sosise să se angajeze împreună cu feciorul-său în gospodăria de stat Lechința, nu pricepuse nici el ce-s alea „condiții". I-au trimis la sala de mese. Aci, ca din pămînt, a apărut o fetișcană îmbrăcată în halat alb, cu o bonetă pe cap. Culae, feciorul lui Tache, s-a speriat, credea că vine să le facă injecție. Cînd colo le-a adus o ciorbă. Pe urmă o tocană de berbec. După ce-au mîncat au dat să se ridice.

— Stați, le spuse cineva. Voi *ați luat* desertul?

— Nu l-am luat noi, *zău nu l-am luat, se jură moș Tache. Nici nu știm ce-i ăla. Pe urmă s-au dumerit ei că „desertul" era o gogoașă cu magiun. Cînd au ajuns la dormitor magazionerul le-a dat cîte o salopetă și un halat. Bătrînul le-a rînduit cu grijă în cufărul de lemn. Apoi a scos cearceafurile de pat și le-a păturit.*

— Ce faci tată? a întrebat feciorul. De ce nu te culci pe ele?

— Păi nu-i păcat de-așa albeață? Vrei să le murdăresc?

— Dacă vrei să te speli, i-a spus cineva, vezi prima ușă pe stînga. Scrie „duș".

Bătrînul a intrat acolo. S-a așezat sub o sită ca de stropitoare și a tras de-un lanț. Apa a început să-i pice în cap. I-a făcut straiele leoarcă. S-a întors moș Tache plouat în dormitor.

— Uite, cu „condițiile" astea nu mă împac eu! a spus bătrînul murat.

Acum, dacă n-ar avea aceste condiții, bătrînul n-ar sta un ceas în gospodărie.

ION GOJA
după o corespondență de
G. RADULESCU

Într-o zi de IARNĂ

De cum s-a luminat și a prins a se ivi geana trandafirie a răsăritului, obloanele magazinului au fost date înlături. Ștefan Popoiu, gestionarul cooperativei din Daia, raionul Giurgiu, își aștepta cumpărătorii, căci acum, în zile de iarnă, unul intră, altul iese, și așa, pînă la ora de închidere, el nu-și găsește o clipă de răgaz.

Iată au intrat pe ușa „prăvăliei" două femei tinere, cu obrajii rumeniți de gerul de afară.

— Niște dirimele și ceva albitură, zise una dintre ele, Maria lui Mitru Pascale, cercetînd în același timp rafturile în care gestionarul ține aranjate frumos pînzeturile, stofele, încălțămintea și celelalte mărfuri.

Ca de obicei, gestionarul le-a întîmpinat cu voie bună, le-a ascultat dorința și a scos tacticos din raftul de la mijloc un vangăl de pînză „Muncitorul".

— Frumoasă marfă! își dădu cu părerea cumpărătoarea, pipăind pînza albă, țesută des, pe care tov. Popoiu o desfăcuse cu îndemînare pe tejghea.

— Cîți metri? întrebă el potrivind metrul.

— Păi, vreo șase vreau pentru un cearșaf... Și dacă o mai rămîne o bucată... o să fac și un dos de pernă.

Cealaltă cumpărătoare, Floarea lui Ilie Zlotea, nu-și deslipea ochii de la dirimelele și baticurile agățate de partea de sus a rafturilor. Se gîndea, poate, că i-ar sta frumos baticul ăla albastru-închis cu buline albe, că doar e nevastă tînără, cu obrajii încă fragezi, cu ochii negri, cercetători.

— Avem și altele, o informă gestionarul, scoțînd apoi din alt raft un teanc de baticuri ceva mai înflorate.

Frumoase erau și acestea, ca toată marfa din magazin, dar femeia le privi numai, și zise:

— Astea... da! Dacă aș mai fi fată, ar merge. Dar... dă-mi mai bine din alea cu fond bleomarin... Și două dirimele. Acuma, noi ca femei, umblăm cu lucruri de culoare mai închisă; înfloriturile sînt pentru astea tinere, ca să se gătească pe gustul flăcăilor, cum făceam și noi cînd eram fete ca ele...

Vorbea nu fără haz cumpărătoarea cu obrajii rumeni. Și cînd plecă era și mai veselă de cum venise, ținînd la subțioară pachetele cu marfă de la cooperativă.

În vremea asta, magazinul s-a umplut de oameni și femei de toate vîrstele.

— Pe d-ta nu te cunosc, se auzi vocea gestionarului, în timp ce o codană sprintenă — țărancă sănătoasă care a mînuit toată vara sapa, în soarele dogoritor — rîdea, spunîndu-și numele și dorința.

— Mă cheamă Leana și sînt fata văduvei lui Burcea. Acuma știi?... Vreau să-mi cumpăr de două rochii; ceva frumos...

— La cooperativa noastră toate mărfurile sînt frumoase. Dar pentru o fată frumoasă ca d-ta, am să-ți dau să-ți alegi din toate cîte vezi în rafturile astea, i se adresă din nou gestionarul, bucuros de asemenea cumpărători.

Mai la o parte, în magazin, lîngă fereastra aceea mare, acolo de unde se vede dealul cu vii, — iar mai în fund linia orizontului ce se topește parcă în cețurile albăstrii, — stă la rînd un țăran bătrîn. Ascultă și din cînd în cînd zîmbește. La ce s-o fi gîndind? La tinerii ăștia cu gusturi de cumpărători pricepuți? La cei doi nepoței pentru care a venit acum la cooperativă să le cumpere bomboane și smochine? O! Firește că în mintea lui își găsesc loc toate acestea. Dar s-a mai gîndit el la ceva și acest lucru l-am aflat cînd am stat de vorbă cu el.

— ...Vezi, dumneata, ce ușurință?... Casa ici, magazinul ici, marfă bună, pe alese; vine rumînu, cumpără și pleacă bucuros. Mă rog, dumitale, știi ce era pe vremea mea, cînd eram, adică, tînăr? Mergea rumînu la oraș pentru te miri ce și acolo, numai negustori, speculanți, care făceau avere din munculița noastră. Iar dacă vreunul deschidea dugheană în sat, ăla te înșela din ochi mai abitir decît cei de la oraș. Era la început ploșniță flămîndă, dar pe urmă se sătura și el. Acum e altceva. Cooperativa noastră; noi o conducem, noi o aprovizionăm. Și toate mărfurile sînt pentru noi.

Bătrînul vorbea din inimă și nu era greu să-i pricepi mîndria din glas.

— Mărfuri multe și frumoase primim de la frații noștri muncitori, dar și noi trimitem, tot prin cooperativă, bucate pentru orașe, zise bătrînul privindu-mă drept în ochi.

Nu l-am descusut, fiindcă aflasem ceea ce vrea el să-mi spună, de la președintele cooperativei, tov. Cornel Simion. Peste 50 de vagoane de grîu, porumb și alte produse au plecat din comuna Daia spre orașe, de unde au venit la cooperativă mărfurile pe care le cumpărau în ziua aceea de iarnă, fetele și femeile cu obrajii rumeniți de gerul de afară.

RADU SANDU

—○—

Valorificări prin cooperativă

Țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, vînd cooperativei de consum din comună mari cantități de fructe. Astfel, numai în timp de 6 zile, cooperativa a achiziționat 5.757 kg prune uscate și 636 kg nuci. Țăranii muncitori Acristinei Nicolae și Acristinei Gheorghe valorificînd, primul 635 kg și cel de al doilea 551 kg prune uscate, au primit drept plată 2.540 lei și respectiv 2.204 lei. Cu banii încasați ei și-au cumpărat de la cooperativă, bocanci, cisme de cauciuc, pînzeturi și alte obiecte.

T. VASILACHE
corespondent

Corespondența din... iesle

Mergeam de curînd cu o căruță din comuna Bălțați din raionul R. Sărat spre satul Dărîmați. Ningea rar, cu fulgi legănători. Caii urneau căruța în trap cadențat. Dar eu, tot nemulțumit, din cînd în cînd îl zoream pe cel din dreapta, un roib cu coama frumoasă, strigîndu-l pe nume:

— Hai Voinicule! Așa, băiatule, că ne prinde noaptea!

Și caii parcă iuțeau pasul într-adevăr.

— Te pomenești că te-or fi înțeles. Or fi priceput și ei că vine un ziarist în satul nostru, grăi moș Tudose, care conducea căruța.

Mă întorsei către vizitiu gata să fac haz de gluma lui. Dar moșul adăugă cu cel mai serios ton din lume:

— Doară nu degeaba mănîncă ei ziare și cărțulii în loc de fîn!

Acum chiar că nu mai pricepeam nimic. Moș Tudose nu-mi dădu însă răgaz să-l întreb cum vine asta, ci îmi mai spuse:

— O să vezi că la noi, la Dărîmați, în fundul aceleiași ogrăzi unde se află căminul cultural și cooperativa de economie și credit este și grajdul reproducătorilor. Acolo-s adăpostiți și caii ăștia. Îi îngrijește unul Fănică, o să-l cunoști... Asta poate o să-ți spună cu gura lui cum se hrănesc reproducătorii. Cu jurnale de-alea de le scrieți dumneavoastră...

Altceva n-am putut scoate de la moș Tudose, oricît l-am descusut. Așa că, oprind în fața căminului cultural, nu mai puteam de nerăbdare să dau cu ochii de tov. Fănică.

Se înnoptase și, bineînțeles, la grajdul satului nu mai erau decît... caii într-o boxă, iar alături taurii de prăsilă care mugeau și se foiau neliniștiți. Nu m-am descurajat însă. Pînă la urmă, am dat și de Fănică și l-am întrebat tocmai despre... furajarea reproducătorilor comunali.

Acesta m-a privit lung și s-a făcut că nu înțelege. Ba chiar era gata-gata să mă ocărască, dacă în clipa aceea nu-l auzea pe un om zicînd:

— De ce, mă, nu-i spui tovarășului cum a fost? Lasă atunci că-i spun eu...

Și noul meu prieten, care nu era altul decît tov. Voicu Pastramă, președintele cooperativei de economii și credit din sat, îmi povesti:

— Mă dusei într-o zi prin fund, pe la grajd, să-l caut chiar pe dumnealui, pe Fănică. Taurii se foiau rău, dădeau din coarne și parcă mă invitau să mă uit că în ieslea lor nu e neam de grăunțe sau de paie. Mă apropiai și ce văzui? În loc de grăunțe, în iesle o mulțime de ziare, cărți poștale și citații, înștiințări de-ale cooperativei noastre către unii oameni din Bălțați și Plevna. Ba chiar și niște adeverințe de primire pentru colete poștale. Taurii făceau la mine: muuu! muuu! Adică vezi cu ce ne hrănim noi și ăștialalți de aici?

Eu, ce să fac. Luai mai ales scrisorile și mersei la birou. Pe unul Pișcoci Pavel din Bălțați îl anunțam chiar noi cei de la cooperativă că i s-a aprobat un împrumut pe care-l ceruse; un militar, Mircea Iordan, îi scria unuia Trifan Iordan din Plevna...

Ne-a venit întîi să rîdem. Pe urmă însă ne-am făcut foc: cine știe de cînd așteptau răspunsul cei cărora le erau adresate scrisorile. Și ce s-or mai fi mirînd ceilalți care le-au trimis, văzînd că adresanții nu dau nici un semn de viață.

— Un lucru nu pricep, îl întrerupsei eu pe tov. Voicu. Cum ajunseseră ziarele și corespondențele în iesle? Nu cumva reproducătorii de aici, de la Dărîmați, or fi dornici de... carte?

— Dumitale îți arde de glumă, mă dojeni tov. Voicu. Dar taurii noștri stăteau nemîncați. Iar oamenii noștri fără scrisori. Știi de unde era toată corespondența? Chiar de la Fănică. De la Dobre Fănică. Căci tovarășii de la sfatul popular nu mai găsiseră pe altcineva decît pe Fănică, adică pe îngrijitorul reproducătorilor comunali, ca să facă și pe factorul poștal. Iar acesta, în loc să vadă de cai și de tauri, a făcut-o, cum se vede, de oaie...

Nu știu dacă pînă în prezent comitetul executiv al sfatului popular din Bălțați o fi luat măsurile ce se cuveneau în legătură cu întîmplarea de mai sus, în satul Dărîmați. Dar dacă n-au făcut-o, ar trebui să se zorească. Nu cumva altfel reproducătorii să iasă în primăvară dărîmați de tot, iar Fănică să facă tot pe bălțatul.

AL. RAICU

Satiră și umor

Somn DE IARNĂ

Gospodăriei de stat Cărbunești, regiunea Craiova

Umbra iernii, cenușie,
Se așterne peste sat;
Într-un somn de-o veșnicie
Pare totul cufundat.

Doarme firea liniștită,
Dorm copacii desfrunziți,
Bolta cerului mîhnită
Sprijinind-o amorțiți...

Doarme zarea peste dealuri
Somnul lunii lui Gerar;
Doarme rîul între maluri,
Sub o crustă de cleștar.

Dorm tractoarele-ostenite,
După cît au fost arat,
Schilodite, betegite,
Iarna cum le-a apucat...

Dorm adînc, se vede treaba,
Somnul greu al iernii și
Cei ce-acum cu toată graba
Să le dreagă-ar trebui...

IGOR BLOCK

Din multe cooperative sătești lipsesc sticlele de lampă.

— Crede-mă, că și luminările sînt foarte bune!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

MÎINI HARNICE

Păpușoiul tutunului este o îndeletnicire plăcută. Mai ales cînd tutunul aduce gospodăriei colective „Hristo Botev" din raionul Arad un venit anual de 300.000 lei.

Președintele nostru

Se-a încheiat cel de al doilea an agricol în gospodăria noastră colectivă. A fost un an de muncă rodnică, an de speranțe împlinite. Cifrele planului de producție au rămas cu mult în urma realizărilor noastre: la hectar am recoltat 2.087 kg la grîu, 2.500 kg la orz, 4.200 kg la porumb, 42.000 kg la sfeclă furajeră. Hambarele colectiviștilor s-au umplut de bucate. Avîndu-l în frunte pe tovarășul Francisc Iakubke, noi am făurit o gospodărie colectivă puternică și am ridicat-o în numai doi ani în rîndul unităților milionare. Venitul bănesc al gospodăriei colective a depășit un milion, deși planul anual prevedea un venit bănesc de numai 500.000 de lei. Adeseori cînd vorbim despre succese pomenim numele președintelui colectivei noastre. El ne-a ajutat mult să pășim pe calea spre fericire, spre o viață mai bună.

Noi, țăranii din Urziceni, am trecut prin multe și de aceea nu ne impresionăm prea ușor. Totuși, în anii regimului reacționar n-a fost localnic care să nu fi rămas impresionat de persecuțiile îndurate de Francisc Iakubka. Dar pe el, comunistul educat de partid și călit în greutăți, persecuțiile nu l-au înfrînt. Dimpotrivă, l-au făcut mai puternic. În anii 1917—1922 a luptat pentru apărarea patriei sovietelor, înrolîndu-se ca voluntar în gărzile roșii. După aceea s-a bătut pentru victoria revoluției în Ungaria. Întors în țară a făcut din nou cunoștință cu lagărele și închisorile stăpînirii.

Cu toate chinurile la care a fost supus, consăteanul nostru, mecanicul F. Iakubka nu și-a trădat niciodată convingerile progresiste. Oamenii din comună l-au privit întotdeauna cu respect.

În anii de după eliberare, am avut în Francisc Iakubka un adevărat sfătuitor și îndrumător. Președinte al sfatului popular și mai apoi secretar al organizației de partid, Iakubka, prin cuvîntul și prin fapta sa, a deschis ochii gospodarilor din Urziceni asupra unor adevăruri necunoscute nouă pînă atunci.

Sub îndrumarea lui, mulți țărani muncitori din comună au hotărît în 1954 să-și unească tarlalele într-o puternică întovărășire și să-și lucreze pămînturile cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T.

Incomparabil mai greu s-au hotărît însă gospodarii să devină colectiviști. Eu însumi, mijlocaș, proprietar a 12 hectare de pămînt, am stat mult timp pe gînduri. Parcă mă durea să mă despart de viile, de caii mei frumoși. De unde să știu că în colectivă o voi duce mai bine decît în gospodăria mea individuală?

Tovarășul Iakubka a fost atunci în fruntea agitatorilor care ne-au vizitat. Cuvintele sale, venite din inimă, mi-au risipit îndoielile. În zilele acelea au fost convinși să intre în colectivă și alți mijlocași ca: Schek Emeric, Muller Francisc ori Tempfli Iosif. Cu toții au ascultat de cuvîntul acelui om care întotdeauna a luptat pentru triumful adevărului.

Odată cu constituirea, adunarea generală a gospodăriei l-a ales pe tov. F. Iakubke președinte, iar pe mine brigadier. Cu toții apreciem priceperea cu care președintele conduce de doi ani încoace treburile gospodăriei. Sub îndrumarea lui, cele două brigăzi de producție au fost organizate în mod temeinic. Îndrăzneț și întreprinzător, tov. Iakubke a înființat numeroase întreprinderi anexe (5 ateliere, din care unul de confecționat mături, o cărămidărie și o fabrică de sifoane), întreprinderi care au dat gospodăriei numai anul acesta peste 300.000 lei venituri bănești.

Succesele gospodăriei colective sînt mereu în atenția țăranilor muncitori din comună. În casa primitoare a președintelui Iakubka ei vin adesea să stea de vorbă cu el despre gospodăria colectivă. Adesea am asistat la convorbirile pe care președintele le ducea cu diferiți consăteni. Și nu o dată oaspeții președintelui luau hotărîrea de a se alătura la marea noastră familie, a colectiviștilor.

Demn purtător al încrederii celor mulți, — un asemenea om e președintele nostru.

HERMAN ANTAL
brigadier la gospodăria agricolă colectivă din Urziceni — raionul Carei

NOTA REDACȚIEI: În preajma celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie tovarășul Francisc Iakubka a fost decorat cu Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a pentru eroismul de care a dat dovadă în lupta dusă în Armata Roșie pentru apărarea Puterii Sovietelor.

„AGROTEHNICA" lui Aurică

Întîmplarea despre care vreau să povestesc s-a petrecut la sfîrșitul anului 1957 la Cioranl, un sat frumos și mare de pe valea Cricovului. Totul a pornit de la o simplă convorbire dintre semnatarul rîndurilor de mai jos și Aurică Neagu, președintele întovărășirii „1 Mai".

— Ia spune-mi cum ați nimerit-o anul ăsta cu porumbul? Ce producție v-a dat?

M-a privit puțin cam dintr-o parte (mai tîrziu am priceput că numai „neștiința" mea era de vină) și m-a prevenit ocrotitor:

— Întrebarea asta n-are nici un rost acum. („Acum" fusese pronunțat cu o anume intonație). Despre porumb abia la toamna viitoare am putea să discutăm.

Pe semne că în clipele acelea arătam tare încurcat de-a găsit cu cale să-mi acorde și un supliment de explicație:

— Vei fi știind de bună seamă și mata că anul ăsta-i fără soț.

Atîta lucru știam. Dar care să fi fost apropierea dintre anii fără soț (mai ales acea indicație caracteristică de soiul celei pomenite) și porumbul întovărășirii — asta n-o vedeam de loc.

Ca să nu par însă neștiutor în fața președintelui am schimbat discuția.

— Dar grîul întovărășirii cum arată? E la fel de mare și frumos ca al gospodăriei colective?

M-a învăluit din nou într-o privire îngăduitoare, semn că „neștiința" mea nu-l supăra deloc.

— Cu grîul am isprăvit din iulie...

L-am întrerupt nedumerit:

— Așa de vreme l-ați însămînțat?

A izbucnit în hohote.

— În iulie am isprăvit cu treieratul.

— Lasă gluma, zic. Pe mine mă interesează cel pe care l-ați însămînțat în toamna asta.

S-a uitat la mine cu vădită bănuială:

— Dar mata n-ai ținere de minte chiar deloc? Ți-am spus doar: anul ăsta-i fără soț.

— Tot nu pricep.

— Ai să pricepi îndată. Eu lucrez aici pe baza unei agrotehnici noi, înalte. Într-un an însămînțez porumb, în altul grîu.

— Acum pricep, mă luminai la chip. E vorba de rotația culturilor. În întovărășirea dumneavoastră...

Mi-a tăiat-o scurt.

— Întovărășirea n-are nici un merit. Eu am inventat metoda asta. E „metoda agrotehnicii lui Aurică".

— Fugi încolo că te faci de basm, tovarășe, am căutat eu să-i atrag atenția. Rotația culturilor e aplicată astăzi peste tot.

— Nu ca la mine. Eu însămînțez ori numai grîu, ori...

Și zîmbi lăsîndu-mă să înțeleg urmarea singur. Începeam să viu de-acasă. Dar pentru mai multă siguranță, l-am mai întrebat:

— Pe tot terenul întovărășirii?

M-a bătut pe umăr protector.

— Abia acum ai înțeles. Pe tot terenul, din 1952. Atunci am pus porumb, că era an cu soț. Pe urmă grîu — în '53, notează bine. După aia — iar porumb în '54, vasăzică an cu soț. Și tot așa. E limpede metoda?

— Foarte limpede: cu soț — porumb și fără... grîu.

— Exact. Ei ce mai zici? m-a iscodit triumfător.

Ce mai puteam să zic? Înțelesesem și metoda, pricepusem și de ce aproape fiecare întovărășit oprise în afara întovărășirii cîte 2—3 pogoane de teren. Îi obliga... metoda președintelui. N-ai grîu în întovărășire? Semeni în pămîntul care ți-a rămas pe dinafară. Tot metoda „agrotehnicii lui Aurică" se chema că e. Doar anii își schimbau puțin menirea: ce-i cu soț treceau la grîu, cei fără — la porumb.

Pe urmă, gîndul m-a purtat la întovărășitul Pîrvu Stan. El are toată suprafața de teren în întovărășire. Mă muncea o întrebare: oare neica Pîrvu crește porci în anii fără soț, cînd n-are boabă de porumb? Dar mi-a venit în minte inventivitatea președintelui și m-am mai liniștit. De bună seamă că-i dăduse Aurică vreo „metodă", bunăoară: într-un an să țină porc, în altul altceva, să zicem porumbei, că tot le place orătăniilor ăstora să ciugulească toată ziua grîu.

★

Treburile nu mi-au mai îngăduit să trec pe la raionul Cricov, ca să aflu ce părere au tovarășii de-acolo despre „agrotehnica lui Aurică". Dar pe semne că-s entuziasmați de ea. Altminteri i-ar îndruma pe întovărășiți asupra modului cum trebuie să aplice cu adevărat metodele agrotehnice înaintate.

ION DRUMEȚU
p. conformitate
NICOLAE COMANICI

Două vagoane de produse

Zilele trecute, la sediul gospodăriei colective din comuna Slimnic, raionul Sibiu, a fost mare forfotă. Sute de colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale din comună s-au adunat în curtea gospodăriei. Primii au venit aici pentru a-și primi rodul muncii lor din anul ce a trecut. Ceilalți pentru a vedea ce cîștiguri au colectiviștii.

După ce s-a dat citire rezultatelor obținute de gospodărie în 1957 și situația zilelor-muncă realizate de fiecare colectivist în parte, s-a trecut la împărțirea veniturilor.

Mare vîlvă a stîrnit printre țăranii muncitori produsele primite de colectivistul Șofron Bodi. Pentru cele 1.000 zile-muncă realizate împreună cu soția și cei 2 copii, colectivistul Bodi a dus acasă peste un vagon de cereale (numai grîu primind 4.600 kg). El a mai primit și 3.400 kg cartofi, 6.000 kg furaje, însemnate cantități de legume și zarzavaturi, zahăr, brînză, precum și o importantă sumă de bani.

Văzînd veniturile mari realizate de colectiviști, peste 50 de țărani muncitori au făcut pe loc cerere de intrare în gospodărie.

PAUL PINTEA
corespondent

Scurt popas LA GOSPODARIA DE STAT AIUD

Care om nu gustă cu plăcere dintr-un fruct zemos și dulce, dintr-un măr Renette Bauman, dintr-o pară pergamută? Cui nu-i place umbra răcoroasă a copacilor din parcuri, din grădini și de pe bulevarde, frumusețea lor ornamentală? Cine nu iubește trandafirii parfumați, arbuștii floriferi sau alte flori perene?

Dar te-ai gîndit vreodată, cititorule, la locurile unde sînt produși puieții pomilor din fructul cărora te-ai înfruptat, ai arborilor și arbuștilor care ți-au încîntat privirea și te-au răcorit, ai trandafirilor de care nu-ți venea să te mai depărtezi? Te-a dus vreodată gîndul la strădaniile și hărnicia oamenilor care cresc mlădițele acelea firave din care vor ieși puieții? Nu? Atunci să mergem împreună.

O plimbare prin pepinieră...

95 de hectare într-o gospodărie de stat par o nimica toată. Par. Dar nu-i deloc așa. Din contră. Dacă stai să te gîndești că cele 95 de hectare cîte are pepiniera au produs în cursul anului trecut aproape 207.000 de pomi, mai mult de 45.000 de arbori pentru parcuri, peste 51.000 de arbuști și trandafiri, o sumedenie de flori perene, de căpșuni și alte sorturi de puieți — vezi singur cît înseamnă 95 de hectare. Și asta încă nu e totul. Contingentul de puieți plecat în fiecare an să completeze frumusețea parcurilor și să populeze sute de livezi din părțile Oradiei și Clujului, din jurul Iașilor, de prin Galați și București, de la Orașul Stalin sau Constanța nu-i format decît din „absolvenți" — cum îi numește uneori în glumă inginerul Ion Corcea. Dar mai sînt aici o groază de mlădițe tinere care-și așteaptă rîndul la plecare. Iată-le. Stau drept, în rînduri, ca niște ostași la paradă. Încă n-au crescut destul. Abia au împlinit un an sau doi. Mai au nevoie, prin urmare, de supravegherea grijulie a tehnicienilor pepinieristici Ion Giungar, Otto Gertner și Dumitru I. Popescu.

Să nu se creadă însă că pepiniera a fost chiar întotdeauna ca astăzi. Pînă mai acum trei ani dădea destule griji conducerii gospodăriei în privința planului. Ce-i drept, el se îndeplinea numeric. Dar valoric și calitativ era mereu deficitar. Ați auzit vreodată despre cîmpul „4"? Uneori puieții sînt subțiri, nu se dezvoltă cum se cere, au coroana mult prea mică, astfel că ei nu pot fi predați după 3 ani, și trebuie ținuți un an în plus, să capete puteri. Ei bine, pînă prin 1955, gospodăria n-a putut scăpa sub nici un chip de cîmpul „4". Nici nu-i de mirare. Absolut toate lucrările erau făcute numai cu zilieri.

Cu timpul însă lucrurile s-au schimbat în bine. Într-o zi, tehnicianul Alfred Müller a propus o inovație: să altoiască cu doi muguri. S-a gîndit directorul ce s-a gîndit și iată-l în pepinieră experimentînd metoda. N-a avut ce regreta. Chiar dacă s-ar fi întîmplat ca unul din muguri să se prăpădească, rămînea al doilea. Iar dacă nu pierea nici unul, îl oprea pe cel mai dezvoltat și-l distrugea pe celălalt. Cît despre muncitori, s-a renunțat cu totul la zilieri. Acum se angajează oameni prin contract pe toată perioada de lucrări. Gospodăria le asigură cazarea, hrana, posibilitatea de cîștig. Iar oamenii pun tragere de inimă în tot ce fac. Acum se depășește planul cu aproape 20—30 la sută, beneficiile trec de 500.000 de lei pe an, iar despre cîmpul 4 nici nu se mai pomenește.

...și cîte ceva despre celelalte sectoare

Chiar dacă nu cunoști gospodăria, ar fi totuși greu să ți-o închipui fără vie. Nu că via ar reprezenta acolo cine știe ce procent din suprafața de teren. Sînt numai 45 de hectare. Dar orișicum, Aiudul e Aiud. Au ei, particularii, vie la Aiud și s-ar putea ca tocmai gospodăria de stat să n-aibă?

Mai demult nici via n-a prea mers cum trebuie: ba o vedeai abia trăgîndu-și sufletul din cauza pîrului, ba micșorîndu-se mereu din cauza golurilor care se făceau din ce în ce mai mari. Iar rod dădea puțin. Și dacă pînă în 1953 gospodăria din Aiud era mereu în deficit, la asta nu contribuia numai pepiniera, ci și via. Ei, dar ia poftiți acum prin vie, să vedem mai dați de pir? S-au împlinit trei ani de cînd gospodăria duce lupta împotriva lui prin desfundări de toamnă. Nici de goluri nu mai dai ușor. De altfel nu mai sînt atît de multe. Peste 40 la sută dintre ele au fost completate. Cît privește rodul, a crescut, firește.

Pe 493 de ha. teren arabil se cultivă cereale: grîu, porumb. Avea gospodăria pînă mai acum 3-4 ani aproape 30 de culturi: semințe de borceag, de romaniță și de ierburi, de cartofi, de sfeclă furajeră și de cînepă — mă rog, erau aici puzderie de parceluțe și parcele de pe urma cărora gospodăria nu trăgea nici un profit. Dar din 1955 încoace s-au redus culturile. Și bine s-a făcut. Acum gospodăria poate să-și îndeplinească planul. Ba-l și depășește. Numai grîu a dat în vara anului 1957 cu aproape 5 vagoane peste planul de livrări.

În sfîrșit, poate s-ar cuveni să dăm o raită și pe la sectorul zootehnic. Dar mai bine nu. E în formare. Dar la toamna viitoare am putea să mergem. Au să fie pînă atunci 80 de vaci de lapte, tineretul respectiv și peste 300 de porci la îngrășat. Dar fiindcă tot ne-am dat în vorbă despre animale, n-ar fi rău să știți ce crede inginerul Corcea privitor la perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei. El zice așa: cînd cele trei sectoare vor ajunge să se condiționeze reciproc, atunci veniturile vor spori nemăsurat. Și noi socotim că are perfectă dreptate.

NICOARA COSAȘU

ÎNVĂȚĂMINTE de PREȚ

Am luat parte de curînd la o consfătuire de producție la S.M.T. Sărulești. Participau, în afară de cîțiva tovarăși de la Comitetul central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli și Silvici și din cadrul ministerului, aproape tot personalul stațiunii.

Spunea în raportul prezentat tov. ing. Roșca Marius, agronomul șef al stațiunii:

— Dacă la început activiștii S.M.T.-ului nostru urmăreau executarea unui cît mai mare volum de lucrări în prezent ne străduim ca hantrii respectivi să fie efectuați la lucrări cît mai variate și cu cheltuieli cît mai mici.

Agronomul șef al S.M.T.-ului a vorbit pe larg, citind cifre concludente, despre timpul efectiv consumat pentru volumul de lucrări realizat. Iar tractoriștii au rămas foarte mirați aflînd că dacă s-ar fi evitat orele pierdute din cauza absenței de la lucru a unora dintre ei și din cauza neaprovizionării la timp a brigăzilor cu piese de schimb și carburanți, s-ar fi realizat cel puțin 1.550 de hantri în plus, adică 8 la sută din planul anual de producție pe stațiune.

I-am privit cu atenție pe pontatorii Ganciu Dumitru și Achim Paul, care în campania de toamnă, dînd dovadă de neglijență în aprovizionarea cu carburanți a brigăzilor a 4-a și a 5-a, au „contribuit" ca tractoarele să stea zile de-a rîndul. Acum priveau în dușumea vădit stînjeniți, posomorîți la față. La fel de stînjeniți păreau și unii tractoriști care — ca și la alte S.M.T.-uri din păcate — s-au obișnuit să plece de la brigadă sîmbătă după amiază și să vină la lucru marți sau miercuri...

— Știți cîte ore au lipsit nemotivat unii dintre dumneavoastră în campania de toamnă? — le-a spus agronomul șef. 750 de ore. În acest timp, s-ar fi putut realiza cel puțin 310 hantri mai mult decît ne trebuia pentru îndeplinirea planului anual. Am fi executat în întregime lucrările prevăzute în contracte, mai ales la arături adînci. Acum, pentru că n-am executat și acești 3—400 hantri, am pierdut fiecare cîte un salariu întreg pe care l-am fi obținut drept premiu.

...Ascultam toate acestea și-mi reveneau în minte, ca în succesiunea secvențelor unui film, atîtea cazuri asemănătoare din alte regiuni. Cîte vagoane de cereale nu am fi cîștigat în plus, dacă unii tractoriști n-ar fi lipsit de la lucru tocmai în toiul secerișului ori treierișului, ori tocmai în zilele bune din timpul însămînțărilor de toamnă? Firește, în sală am putut întîlni și chipuri vesele. Cele ale tractoriștilor Bălăneanu Constantin, Radu Gheorghe, Mihai Vasile, ori Sava Alexandru. Aceștia fuseseră pildă de conștiinciozitate. Despre ei colectiviștii și întovărășiții nu avuseseră decît cuvinte de laudă.

I-am ascultat cu luare aminte și pe tractoriștii care au luat cuvîntul la discuții, pe Jalbă Gheorghe din brigada a 6-a, pe Bodîrlău Vasile din brigada a 3-a ori pe Stancu Gheorghe din brigada a 4-a. Criticau neglijențele dovedite de conducerea stațiunii.

După aproape 3 ceasuri de discuții, mă întrebam — a nu știu cîta oară — dacă tractoriștii au tras învățăminte din cele auzite. Da, hotărît lucru, ei au învățat multe. Citeam asta în privirile lor pline de energie și dorință de înfăptuiri mai valoroase. O dovedea și bucuria cu care au aprobat proiectul de hotărîri citit de tov. Rotaru, directorul stațiunii, în scopul creșterii productivității muncii. Ce anume spunea proiectul? Că în anul 1958 se vor constitui 6 cuplaje formate din cultivator-semănătoare și grapă care vor lucra în campania de primăvară cîte 8 zile fiecare, realizînd în plus 90 de hantri; că se vor folosi 10 pluguri cu cîte 4 brazde care vor lucra cîte 15 zile în campania de primăvară și 10 zile în campania de vară, realizînd cîte 0,75 hantri în plus zilnic de fiecare plug, rezultînd un total de 188 hantri; că se vor constitui 2 cupluri de cîte 2 secerători-legători care vor lucra în campania de vară timp de 7 zile, că se va constitui un cuplu de batoze și selector care să aducă un plus de 50 hantri; că în campania de toamnă se vor constitui 7 cuplaje de 2 semănători care vor lucra timp de 10 zile fiecare realizîndu-se astfel în plus 490 hectare semănat, echivalent cu 201 hantri; că se va extinde suprafața de prășit mecanic de la 409 hectare realizată în 1957, la 600 hectare în anul 1958; că printr-o mai bună organizare a procesului de întreținere și reparații a tractoarelor și mașinilor agricole se vor reduce orele de reparații în proporție de 15 la sută față de anul 1957, ceea ce reprezintă 1.702 ore echivalent cu 756 hantri...

★

Alaltăieri, am primit o veste bună. La S.M.T. Sărulești reparația utilajului este pe terminate. Aceasta dovedește că vrednicii mecanizatori au și început a pune în practică învățămintele consfătuirii de producție.

ION DRINCU

Superioritate categorică față de întovărășiri

La terminarea cooperativizării, raionul Gura Jiului avea 13 cooperative agricole de producție cu rentă. În mai puțin de 2 luni, numărul lor a crescut la 16, iar în cooperativele mai vechi au intrat mulți țărani muncitori. Numărul gospodăriilor colective n-a crescut în ultimele 2 luni, ele și-au sporit însă numărul membrilor. De aici se poate trage concluzia că în raion adîncirea procesului de cooperativizare are loc prin intrarea întovărășiților în special în cooperative de producție cu rentă.

De ce țăranii muncitori din raionul Gura Jiului se îndreaptă spre cooperativă? Care sînt învățămintele ce se desprind din munca de formare și îndrumare a cooperativelor din raion? La aceste întrebări vom încerca să răspundem.

Dintr-o statistică întocmită nu prea de mult se poate observa că atîta timp cît nu s-au format cooperative sectorul cooperatist-socialist din raion nu cuprindea nici unu la sută din suprafețele ocupate cu plantații de pomi, vii, grădini de zarzavaturi. Spre gospodării colective se îndreptau în primul rînd acei țărani muncitori care n-aveau terenuri cu plantații, care nu investiseră bani pentru a da o mai bună folosință unei părți din pămîntul lor. Cei care aveau terenuri cu plantații intrau de obicei în întovărășiri fără să aducă însă decît pămîntul destinat culturii cerealelor. Și din această pricină în raionul Gura Jiului a existat un mare decalaj — de zeci de procente — între numărul familiilor intrate în unități cooperatiste și suprafața cooperativizată. Departe de gospodăriile colective se țineau și mulți țărani care aveau suprafețe mai mari de pămînt și inventar bun

Prin plata inventarului și împărțirea rentei după numărul hectarelor convenționale, cooperativa agricolă de producție a atras pe țăranii muncitori cu putere economică ridicată. 88 la sută din numărul membrilor cooperativei din Piscu-Sadovei sînt mijlocași, iar în cea din Cîrna revin de familie 3,2 ha., față de numai 2,6 ha. cît e media pe comună. Aceste cifre arată, dacă mai e nevoie, faptul că mijlocașii se îndreaptă cu predilecție spre cooperative.

Deși încă foarte tinere — doar patru au împlinit un an — cooperativele și-au demonstrat superioritatea față de întovărășiri. Recoltele la ha. ale cooperativei „Cîmpia Dunării" au întrecut pe cele ale întovărășirii din comună cu 336 kg. la grîu, peste 1.000 kg. la porumb boabe și cu 750 de kg. la orz.

Încă de la început, cooperativele au fost orientate spre o dezvoltare multilaterală care să asigure folosirea cît mai productivă a pămîntului. Deoarece condițiile naturale permit, creșterea animalelor se dezvoltă rapid. Cooperativele „Lunca Jiului", „Cîmpia Dunării" și „Pandurii lui Tudor" și-au creat ferme de oi, vaci și porci. Merită subliniat faptul că, raportat la suta de ha., numărul oilor proprietate obștească întrece pe cele existente în satele respective. Anul acesta fermele zootehnice se vor dezvolta și mai repede. Toate cooperativele au prevăzut în planurile de producție sporirea numărului de animale. Cooperativa „Cîmpia Dunării", de exemplu, va înființa ferme de creștere a tineretului taurin și porcin pentru carne. În primele 5—6 luni după fătare, creșterea în greutate a acestor specii de animale se face cu mai puține cheltuieli.

O ramură de producție cu mari perspective este și piscicultura. Valoarea peștelui pescuit de cooperativa din Cîrna anul trecut a fost de 110.000 lei. Și trebuie spus că planul de producție la pescuit n-a fost îndeplinit decît în proporție de 50 la sută. Aceasta a ridicat prețul de cost întrucît și în cazul neîndeplinirii planului amortizarea inventarului este aceeași. Cu toate acestea venitul global realizat din piscicultură a fost de 65.000 lei, iar 23.000 de lei a fost cîștigul net.

Analizînd îndeplinirea planului de către brigada de pescari, cooperativa din Cîrna a ajuns la concluzia că încă anul acesta va putea obține din piscicultură 105.000 lei venit net.

Dezvoltarea multilaterală a permis cooperativelor din Gura Jiului să obțină la hectar venituri mari. În frunte se situează cooperativa „Pandurii lui Tudor". Deși cooperativa „Cîmpia Dunării" din Cîrna a realizat producții mari, e multilateral dezvoltată și are o brigadă piscicolă venitul ei este cu peste o mie de lei mai mic. Diferența dintre veniturile la hectar ale celor 2 unități se explică prin folosirea mai bună a posibilităților locale de către cooperativa „Pandurii lui Tudor". O dată cu constituirea ei, această cooperativă și-a creat și un atelier pentru împletituri din papură unde lucrează oamenii de care, în unele zile, nu este nevoie la cîmp.

În numai 7 luni, acest atelier a adus — un venit net de aproape 100.000 lei. Cu un asemenea cîștig nu-i de mirare că membrii au primit în primele 5 luni după înființarea cooperativei trei avansuri bănești în valoare de peste 25 de lei la zi-muncă. Cîștigul a făcut ca participarea la lucru să fie de sută la sută, ceea ce a permis cooperativei să obțină rezultate bune în toate sectoarele. Cooperativa a putut achita astfel integral, mai înainte de a împlini un an, prima rată din valoarea inventarului viu și mort adus de membri. Totodată, pentru fondul de bază s-au repartizat 12,5 la sută din venituri în loc de 3—5 la sută cît prevede statutul. Ținînd seama totodată că mărimea unui procent depinde de volumul venitului, putem înțelege ușor că 12,5 la sută pot fi mai mari ca cifră absolută decît, — să zicem, — 20 la sută pe care i-ar fi repartizat fondului de bază o unitate cu venit mai mic.

Se pot da încă multe cifre care să oglindească activitatea cooperativelor din raionul Gura Jiului și cîștigul celor care muncesc cu hărnicie în aceste unități. Socotim însă că-i de folos să ne oprim și asupra unor lipsuri.

O primă lipsă își are izvorul în normarea și evidența defectuoasă a muncii. Unii brigadieri au repartizat suprafața prășită de o echipă egal între membrii ei, fără a ține seama de calitatea și cantitatea muncii. Pentru a înlătura această lipsă, se va introduce, așa cum cer cooperatorii harnici, norma individuală. În timpul iernii, președinții, contabilii și brigadierii vor fi învățați cum se organizează și se ține evidența muncii.

Există și lipsuri provenite dintr-o serie de greșeli făcute la înființarea cooperativelor. Pe alocuri, echivalarea pămîntului după calitate și mod de folosință în unități convenționale s-a făcut defectuos, iar în unele cooperative evaluarea nu s-a făcut deloc, ceea ce a dus la repartizarea rentei numai după unități fizice. Dacă această deficiență nemulțumește pe cooperatori, o alta păgubește cooperativele. Este vorba despre fixarea contribuției bănești a cooperatorilor. În unele unități, contribuția bănească la hectar s-a fixat sub valoarea medie a inventarului ce revine în sat la unitatea de suprafață. Cooperativa din Căciulătești pierde la fiecare hectar 485 de lei. Dacă contribuția ar fi fost fixată real, cooperativa ar fi economisit numai anul acesta 22.355 de lei, care ar fi contribuit, în parte, la sporirea avuției obștești.

Fără îndoială că-n afară de acestea mai există și lipsuri de mai mică importanță. Ele au fost analizate zilele acestea și vor fi înlăturate complet, lucru ce va duce la o și mai puternică dezvoltare a cooperativelor agricole de producție din raionul Gura Jiului.

M. CALIANU

Cîteva realizări și sarcini în domeniul producerii semințelor de soi

(Urmare din pag. 1)

fi bine ca I.C.A.R.-ul să-și orienteze munca în întregime pe metodele mai moderne de ameliorare, care vor asigura obținerea de soiuri mai valoroase, potrivite condițiilor naturale ale țării noastre. De asemenea, este necesar să se extindă munca de cercetare și în domeniul altor specii de plante agricole valoroase ca: mazărea, **inul de fuior, cartoful floarea-soarelui, orzul de toamnă, orezul și sfecla de zahăr.**

În domeniul ameliorării porumbului, dată fiind valoarea productivă scăzută a hibrizilor între soiuri, este necesar să se creeze cît mai repede hibrizi dubli între soiurile romînești care se caracterizează prin valoarea lor alimentară ridicată. Deosebit de aceasta, soiurile romînești de porumb sînt în prezent diferențiate și adaptate condițiilor diferite de climă și sol din țară, rămînînd ca pe viitor munca de creare să se îndrepte spre producerea formelor heterozis (pe calea hibridării) care au o mare vigoare, vitalitate și productivitate.

Alte sarcini care se desprind pentru amelioratori, în ceea ce privește cultura porumbului, sînt identificarea, **producerea și îmbunătățirea populațiilor locale valoroase, existente în țară și care din punct de vedere genetic și economic prezintă o bogăție însemnată.**

O atenție mai mare trebuie acordată anul acesta și completării cîmpurilor experimentale **de încercare a soiurilor, care** nu trebuie să lipsească din nici o regiune naturală a țării. De asemenea, este necesar să se întărească din punct de vedere tehnico-organizatoric cele 45 de cîmpuri de încercare a soiurilor existente. La rîndul lor, aceste centre experimentale trebuie să-și îmbunătățească în anul 1958 activitatea în ceea ce privește lucrările agrotehnice, producția realizată la unitatea de suprafață, rezultatele experimentale obținute în legătură cu valoarea diferitelor soiuri aflate în experimentarea de stat etc.

Legate de munca de încercare a soiurilor, ca o verigă ajutătoare în procesul producerii semințelor ameliorate, se desprinde necesitatea dezvoltării și consolidării unei colecții de agrobotanică. Astfel de colecții există în toate țările și ele și-au dovedit utilitatea în munca de creare și de răspîndire în producție a soiurilor noi.

Existența unei colecții agrobotanice în țara noastră ar ajuta la ținerea evidenței soiurilor străine. Cu ajutorul acestei colecții, se pot înlătura cheltuielile de prisos cerute de importul diferitelor soiuri de către institutele de cercetări. O colecție agrobotanică ar fi prima sită — ca să folosim astfel un termen de comparație — care ar alege soiurile, în special pe cele străine, după valoarea însușirilor fiziologice și a caracterelor morfologice, îndreptîndu-le totodată spre cea mai rațională folosire.

De altfel Ministerul Agriculturii și Silviculturii a și început să organizeze din toamna anului 1957 colecții cu soiuri de grîu și orz de toamnă la cîteva centre experimentale.

Pe baza rezultatelor obținute în cîmpurile de încercarea soiurilor, Ministerul Agriculturii și Silviculturii va termina, la sfîrșitul anului 1958, lucrarea de raionarea soiurilor pe întreaga țară. Paralel cu această munca, anul acesta se pune și problema reglementării și stabilirii dreptului de autor pentru amelioratorii ale căror soiuri au fost omologate și date în producția agricolă.

O altă problemă importantă care se pune în legătură cu înmulțirea și producerea semințelor de soi este îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole raionale. În anul 1958, lucrările de pregătire a terenului, însămînțare, îngrijirea culturilor, recoltatul și treieratul plantelor de pe loturile raionale trebuie făcute la un nivel calitativ superior anului 1957 și în termenele optime. Deosebită atenție trebuie să dea stațiunile experimentale I.C.A.R. producerii semințelor elită pe care le furnizează gospodăriilor raionale. Este necesar ca aceste semințe să aibă o valoare biologică și culturală superioară.

Se impune de asemenea ca recunoașterea culturilor pentru sămînță, condiționarea și depozitarea semințelor de soi de pe loturile semincere raionale să formeze preocuparea de bază a inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din gospodăriile raionale. Nu trebuie uitat faptul că gospodăriile raionale au menirea să ajute prin producerea unor semințe de soi valoroase la menținerea și ridicarea continuă a producției agricole.

O nouă şi importantă iniţiativă de pace a Uniunii Sovietice

Mesajele adresate de N. A. Bulganin preşedintelui Eisenhower şi primului ministru britanic Macmillan

Opinia publică mondială a luat cunoştinţă. cu deosebit interes de noile şi importantele propuneri ale guvernului sovietic menite să contribuie la slăbirea încordării internaţionale precum şi de mesajele adresate de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., lui D. Eisenhower şi H. Macmillan.

Din conţinutul celor două mesaje se desprinde limpede sforţările pe care Uniunea Sovietică le depune pentru pacificare şi lichidarea „războiului rece". Există acum fără îndoială toate condiţiile pentru ca conducătorii statelor să se întîlnească în jurul aceleiaşi mese şi să-şi unească eforturile pentru a determina o schimbare hotărîtoare în situaţia internaţională în direcţia însănătoşirii ei. Ar fi deci posibilă şi necesară convocarea în viitoarele 2—3 luni a unei conferinţe a conducătorilor statelor membre ale Uniunii Atlanticului de Nord şi ale organizaţiei Tratatului de la Varşovia, precum şi ai unor ţări care nu fac parte din grupările puterilor menţionate mai sus. Se va putea ajunge astfel — dacă şi ţările occidentale ar întreprinde acţiuni pentru lichidarea „războiului rece" — la rezolvarea problemei reducerii forţelor armate ale tuturor ţărilor şi la dezarmarea totală.

La mesaje au fost anexate „Propunerile guvernului U.R.S.S. pentru slăbirea încordării internaţionale", propuneri ce au fost de asemenea remise guvernelor statelor membre ale Uniunii Nord-Atlantice precum şi guvernelor tuturor statelor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite şi guvernului Elveţiei care nu este membră a O.N.U.

Impărtăşind părerea unor guverne şi cererea tot mai insistentă a cercurilor largi ale opiniei publice internaţionale că o conferinţă a oamenilor de stat la nivel înalt ar contribui la lichidarea primejdiei unui război, guvernul sovietic propune ca în cursul viitoarelor două-trei luni să se organizeze o asemenea conferinţă.

La această conferinţă ar trebui să fie examinată propunerea privind încetarea imediată, cel puţin pe o perioadă de doi-trei ani, a experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen. Ar putea avea loc de asemenea un schimb de păreri şi asupra altor aspecte ale problemei dezarmării cu atît mai mult cu cît în prezent tratativele asupra problemelor dezarmării au încetat.

Propunerea cu privire la crearea unor zone denuclearizate în Europa Centrală, din care să facă parte iniţial cel puţin patru state, ar putea să devină obiectivul unei discuţii imediate la conferinţa conducătorilor statelor.

In interesul încetării „războiului rece" şi cursei înarmărilor ar fi examinarea la conferinţă a problemei încheierii unui acord între statele membre ale Uniunii Atlanticului de Nord şi statele membre ale Tratatului de la Varşovia. O importanţă uriaşă ar avea pentru slăbirea încordării internaţionale reducerea efectivului trupelor străine aflate pe teritoriul Germaniei, pe teritoriile celorlalte ţări membre ale N.A.T.O. şi ale Tratatului de la Varşovia. Pentru început — ţinînd seama de dificultăţi — s-ar putea înfăptui această reducere măcar pe teritoriul Germaniei.

O înţelegere ar fi posibilă asupra problemelor legate de preîntîmpinarea unui atac prin surprindere cu condiţia ca statele interesate să dorească acest lucru, asupra lărgirii legăturilor comerciale internaţionale (care constituie baza firească şi cea mai sigură pentru dezvoltarea contactului paşnic între state), precum şi asupra mijloacelor de slăbire a încordării în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Fără îndoială — se spune în continuare — la conferinţă ar putea fi discutate şi alte propuneri constructive de natură să contribuie la încetarea „războiului rece", propuneri care pot fi prezentate şi de ceilalţi participanţi la conferinţă.

Guvernul sovietic consideră de asemenea necesar să declare că problemele care privesc direct Republica Populară Chineză pot fi rezolvate numai cu participarea ei.

Dacă dintr-un motiv oarecare s-ar întîmpina dificultăţi în privinţa înţelegerii asupra participării la conferinţă, guvernul U.R.S.S. nu va obiecta nici împotriva unei componenţe mai restrînse a participanţilor. De asemenea, cercul de probleme propus spre discutare fiind foarte larg, guvernul sovietic consideră utilă participarea la conferinţă a unor state care nu fac parte din nici o grupare ca, de exemplu, India, Afganistan, Egipt, Iugoslavia, Suedia şi Austria. Conferinţa va putea avea loc la Geneva, cu asentimentul guvernului Elveţiei. Cît priveşte propunerea de a se convoca o conferinţă la nivelul miniştrilor Afacerilor Externe guvernul sovietic arată că nu există certitudinea că aceste tratative vor avea rezultate pozitive. O asemenea conferinţă ar fi utilă numai după ce şefii de guvern ar ajunge la o înţelegere.

Aceste noi şi importante propuneri dovedesc — aşa cum a arătat în discursul său tov. N. S. Hruşciov — că Uniunea Sovietică va face tot posibilul ca anul 1958 să fie un an al păcii şi înţelegerii între popoare.

U.R.S.S. PROPUNE CA LA CONFERINŢA CONDUCATORILOR DE STATE SA SE DISCUTE:

- **Incetarea imediată a experienţelor cu armele atomică şi cu hidrogen.**
- **Realizarea unui acord cu guvernele S.U.A. şi Marii Britanii care să prevadă renunţarea la folosirea acestor arme.**
- **Crearea unei zone denuclearizate în Europa Centrală.**
- **Acord de neagresiune între statele membre ale N.A.T.O. şi ale Tratatului de la Varşovia.**
- **Reducerea efectivului trupelor străine staţionate în Europa.**
- **Lărgirea legăturilor comerciale internaţionale.**
- **Incetarea propagandei de război.**
- **Slăbirea încordării în Orientul apropiat şi mijlociu.**
- **Alte propuneri constructive de natură să contribuie la încetarea „războiului rece".**

Creşte numărul cooperativelor agricole de producţie în R. D. Germană

Pînă la 30 septembrie numărul cooperativelor agricole de producţie din R. D. Germană a crescut la 6.399.

Un număr de 224.262 de membri ai cooperativelor cultivă în prezent în colectiv 1.587.201 hectare, adică 24,6 la sută din întreaga suprafaţă arabilă a R. D. Germane.

CINE SE INGRAŞA...

Ca să dea rod, pămînturile ţăranilor din Coreea de Sud au nevoie de mari cantităţi de îngrăşăminte artificiale. Ingrăşăminte se găsesc; ele sînt furnizate de Statele Unite ale Americii în cantităţi a căror valoare se ridică la cîteva milioane de dolari.

Să nu vă închipuiţi însă cumva că livrarea îngrăşămintelor cu pricina ar fi un act de binefacere. Nicidecum! Aşa cum ne informează revista americană „Reporter" autorităţile lui Li Sîn Man, — de acord cu americanii, — trebuie să vîndă aceste îngrăşăminte ţăranilor, iar cîştigurile să fie vărsate în „fondul de apărare", adică... pentru cumpărarea de armament american, în vederea echipării de noi divizii...

Operaţia e cît se poate de simplă şi... negustorească. Sută la sută! Dar vezi că şi lisînmaniştii vor să facă un pic de negoţ cu îngrăşămintele, căci au mirosit ei că aicea e oarecare rost de pricopseală. Aşa se face că autorităţile lisînmaniste au majorat cu de la sine putere de două-trei ori preţul îngrăşămintelor primite.

Specula şi „şmecheriile" cu îngrăşămintele americane au făcut, aşa cum a stabilit o revizie, ca aproape 90 la sută din cîştig să intre în buzunarele afaceriştilor, iar în „fondul de apărare" numai 12 la sută.

De unde se vede că în Coreea de Sud se îngraşă din îngrăşăminte nu numai pămîntul...

Cît despre ţăranul sud-coreean, care din pricina acestor operaţii speculative nu s-a putut alege decît cu un pumn de îngrăşăminte, să dăm cuvîntul ziarului american „Christian Science Monitor", care, bine informat la faţa locului scrie că „...din pricina recoltei slabe, trei milioane şi jumătate de ţărani nu vor avea ce să mănînce... în 1958. Mulţi ţărani se hrănesc de pe acum cu coajă de copaci şi rădăcini de ierburi."

Aşa că de îngrăşare — nici vorbă...

I. B.

MESAJ DE PACE PE O NAVĂ DE RĂZBOI

Cu cîteva săptămîni în urmă, guvernul Australiei a hotărît ca un întins ţinut din provincia Adelaida, situată în sudul ţării, să fie „rezervat" apropiatelor experienţe engleze cu arma nucleară. Bineînţeles că cei mai puţin încintaţi la aflarea acestei veşti au fost locuitorii din sus numita provincie. În termeni destul de... energici, oamenii au protestat împotriva samavolnicei măsuri şi au făcut chiar o propunere. Dată fiind — au spus ei — marea distanţă ce separă insulele britanice de continentul australian, ar fi cazul ca englezii să nu mai întreprindă o asemenea călătorie obositoare, ci să facă experienţele chiar la dumnealor acasă.

Moţiunile şi protestele adresate guvernului australian neavînd însă nici un ecou, partizanii păcii din Adelaida au întreprins în ultimele zile o serie de acţiuni menite să atragă atenţia tuturor locuitorilor ţării asupra pericolului ce-l prezintă experienţele cu arma nucleară. În ciuda represaliilor poliţiei, pe ziduri, în parcuri, de-a lungul şoselelor, ba pînă şi pe palatul guvernatorului provinciei au fost scrise lozinci de protest împotriva proiectatelor experienţe engleze.

O acţiune îndrăzneaţă, al cărei tîlc adînc nu a scăpat nimănui, a fost însă întreprinsă de către un grup de partizani ai păcii din oraşul Adelaida. Aflînd că în rada portul se află crucişătorul „Queensborough", sosit pentru a-şi completa provizia de combustibil, ei s-au apropiat cu o barcă de vas şi au pictat de-a lungul lui — cu litere uriaşe — lozinca „Ban the bomb!" (Interziceţi bombele!).

Marinarii care făceau de gardă au privit în tot acest timp — bineînţeles cu intenţie — spre... largul oceanului, motiv pentru care comandantul vasului i-a trimis direct la închisoare.

Păţania crucişătorului „Queensborough" s-a răspîndit ca fulgerul în întreaga ţară.

Mesajul de pace scris pe o navă de război a fost cel mai frumos răspuns al locuitorilor Adelaidei la măsura luată de guvernul australian.

S. LEONARD

Mari sisteme de irigaţie în construcţie în R. P. Chineză

Suprafaţa irigată a provinciei Siciuan — cea mai mare provincie producătoare de grîne a Chinei — va creşte pînă în toamna viitoare cu 500.000 ha.

De la începutul primului plan cincinal (în anul 1953) suprafaţa irigată a acestei provincii a crescut cu 100 la sută. In prezent, ea atinge 2,3 milioane hectare, ceea ce reprezintă două treimi din pămîntul arabil al acestei provincii.

Numeroase alte provincii îşi elaborează planurile privind construirea unor sisteme de irigaţie în anul 1958. O parte din aceste lucrări au şi început să fie efectuate.

RAID ANCHETA

Trebuie grăbită repararea utilajului agricol în regiunea Ploeşti

Unde duce nepăsarea

(Urmare din pag. 1)

deşi există condiţii ca să se lucreze după metoda pe ansamble, aici se mai practică învechita metodă a „echipelor", care dă un randament scăzut şi nu asigură specializarea muncitorilor. In plus, mecanicul şef, tov. ing. Lefter Vasile, dă dovadă de mult dezinteres lipsind adeseori din unitate. Profitînd de lipsa de evidenţă şi de control, unii mecanizatori lipsesc şi ei nemotivat de la lucru, iar cînd vin totuşi în staţiune umblă ici-colo, trăgînd chiulul.

Nu-i de mirare aşadar că pînă zilele trecute aci nu se reparase nici măcar un singur tractor sau plug.

Deosebit de grav este faptul ca la S.M.T. Comişani n-au fost asigurate nici condiţiile necesare pentru verificarea calităţii lucrărilor (rodajul nu se face pe banc, conductele de motorină aşa-zis „reparate" curg etc.).

Cam la fel „se desfăşoară" reparaţiile şi la **S.M.T. Pogoanele** (director Mircea Zahiu), unde pînă acum nu s-a terminat repararea nici unui tractor, sau vreunui plug. Tot astfel, nici un tractor nu a părăsit atelierul mecanic al **gospodăriei de stat Ploeşti** (director Turcu Simion), iar la **gospodăriile de stat Stîlpu** (director I. Birău) şi **Mărăcineni** (director N. Mărăcine) abia au ieşit zilele trecute primele tractoare din reparaţie.

Situaţia existentă în unităţile arătate mai sus, în ce priveşte ritmul şi calitatea reparaţiilor, este deosebit de gravă. De aceea, ea trebuie curmată fără întîrziere. Dacă nu se iau măsuri urgente pentru grăbirea reparaţiilor de către serviciul regional S.M.T. şi Trustul regional Gostat, există pericolul ca parcul de maşini din aceste unităţi să nu fie pregătit pînă la data fixată, ca utilajului să nu i se asigure o perfectă funcţionare în timpul campaniilor agricole din acest an.

PE SCURT

- *Centrul mecanic Buzău, care are de reparat în iarna aceasta 89 tractoare din S.M.T.-uri, ca şi atelierul regional Gostat Dudeşti-Cioplea, care repară o bună parte a tractoarelor şi motoarelor gospodăriilor de stat din regiunea Ploeşti, au datoria să urgenteze repararea acestui utilaj şi mai ales să execute reparaţii de cea mai bună calitate.*
- *Baza de aprovizionare D.G.A.D. din Buzău are datoria să urgenteze aprovizionarea unităţilor agricole pe care le deserveşte, îndeosebi cu repere cum sînt: ambielaj motoraş, arbori K.D., axe cu 14 dinţi, ax secundar cutie viteză K.D., carter cutie viteză, diferiţi rulmenţi etc. Aceste repere nu se găsesc în prezent în bază, iar unităţile agricole de stat au absolută nevoie de ele.*

CONCLUZII

După cum s-a putut vedea mai sus, în unităţile agricole de stat din regiunea Ploeşti, repararea utilajului agricol este mult rămasă în urmă. Pe întreaga regiune in S.M.T.-uri şi gospodării de stat sînt de reparat 830 tractoare. Din acest număr de maşini nu au fost reparate însă pînă acum decît 182 tractoare (adică un procent de numai 21,9 la sută), procent mult prea mic faţă de posibilităţile existente. Indeosebi în S.M.T.-uri procentul lucrărilor de raparaţii este neîngăduit de mic (18,7 la sută).

Pentru ca ritmul pregătirii utilajului să fie intensificat şi în această regiune, se impune ca munca de reparaţii să fie temeinic organizată. Totodată, este necesar ca conducerile unităţilor respective, serviciul regional S.M.T. şi trustul Gostat să îndrume şi să controleze permanent şi competent cum se desfăşoară lucrările. Nu trebuie uitat nici un moment că în goana după cantitate să se neglijeze calitatea lucrului executat, chezăşia sigură a viitoarelor succese în exploatare.

Totodată, D.G.A.D. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii trebuie să asigure aprovizionarea unităţilor respective cu piesele de schimb şi materialele necesare reparaţiilor.

I. LEŞEANU

INSEMNARI

Intr-un colhoz din MOLDOVA SOVIETICĂ

ŞTEFAN GRECU

Satul Truşeni este legat de Chişinău şi de centrul raional Străşeni prin şosele asfaltate. Zilnic pe aceste traseuri e animaţie. Una după alta, într-o direcţie şi într-alta circulă maşini uşoare, autobuze, camioane, motociclete, fiecare mînînd în viteză mare.

Ce privelişti minunate sînt aici! De o parte şi de alta se întind lanuri mănoase, vii şi livezi roditoare. Şi povîrnişurile abrupte sînt folosite cu chibzuinţă, gospodăreşte. Ele sînt terasate, şi pe fiecare terasă străjuiesc rînduri de butuci de vie. Puterea Sovietică, orînduirea colhoznică au creat condiţii prielnice pentru folosirea raţională a terenurilor agricole, care nu mai aparţin de mult moşierilor şi chiaburilor, ci sînt un bun obştesc, adică al celor ce-l muncesc.

În anul 1949, în satul Truşeni a luat fiinţă o gospodărie agricolă colectivă, căreia tinerii colectivişti i-au dat numele marelui transformator al naturii, I. V. Miciurin. An cu an colhozul acesta propăşeşte. Tot mai mari recolte şi tot mai multe produse animale obţin membrii colhozului, datorită muncii lor sîrguincioase, aplicării agrotehnicii înaintate şi a măsurilor zootehnice, a exploatării raţionale a tractoarelor şi maşinilor de la S.M.T.

Anul 1957 s-a încununat cu un deosebit succes. Cele peste 600 ha de vie roditoare au dat în medie cîte 9.410 kg struguri la ha, iar brigăzile conduse de Isac Alexe şi Bîgu Vladimir — 10.700 şi respectiv 11.100 kg la ha, fiecare de pe o suprafaţă de 57 de ha. Numai de la viticultură colhozul a obţinut un venit bănesc de 25.000.000 ruble, adică fiecare hectar de vie a dat un venit de 40 mii de ruble. Peste un an-doi, vor intra pe rod alte 300 de ha de vii tinere. Şi suprafaţa acestor plantaţii creşte mereu.

Recolta bogată de legume a făcut ca de la fiecare din cele 34 de ha de grădină să se obţină un venit de 29.500 ruble. Pomicultura a dat un venit total de 5 milioane ruble, creşterea animalelor — aproape 1,5 milioane. În total, venitul bănesc al colhozului pe anul trecut însumează peste 33 de milioane de ruble.

Colhozul „Miciurin" creşte legume nu numai vara, ci şi iarna, cu alte cuvinte în cursul anului întreg. În anul trecut, sera colhozului a dat un venit de 70 de mii ruble, adică fiecare metru pătrat — 400 ruble. Iată acum, în luna ianuarie, grădinarul cu practică Marian Teodor culege zilnic pătlăgele roşii, pe care colhozul le expediază la Chişinău. Peste o lună de zile, pe piaţa colhozului vor apare castraveţi trufanda şi diferite zarzavaturi pentru populaţia capitalei republicii.

Pentru culturile de cîmp colhozul are pămînt puţin. Dar fiind lucrat după ultimul cuvînt al agrotehnicii, el rodeşte destul de bine, asigurînd pe colhoznici cu pîine, ulei de floarea-soarelui şi alte produse alimentare. Agricultura dă cantitatea necesară de furaje pentru animalele de la fermele colhozului.

...Autobuzul opreşte la o răscruce de drum. Din el coboară o mulgătoare, o îngrijitoare de porci sau de păsări, îndreptîndu-se cu paşi grăbiţi spre fermă. Aici e un adevărat orăşel. Iată nişte clădiri albe de piatră, acoperite cu ţiglă roşie. Sînt grajdurile pentru vite. Mai în deal e căminul lucrătorilor de la ferme, cancelaria, clubul.

Bogate ferme. Aici toate muncile grele sînt mecanizate. Electricitatea e un bun al colhoznicilor. În afară că dă lumină, energia electrică pune în mişcare toate maşinile şi mecanismele pentru pregătirea nutreţurilor.

— Mecanizarea proceselor grele ne-a uşurat într-o măsură considerabilă munca — spune mulgătoarea comsomolistă Teodora Ionel. Iată „bucătăria" pentru prelucrarea concentratelor, a nutreţurilor zemoase şi grosiere, adăpătoarele automate, funicularele pentru transportarea nutreţurilor şi a gunoiului de grajd. Iată de ce noi ne depăşim sistematic angajamentele luate. În anul 1956, bunăoară, eu îmi dădusem cuvîntul să mulg în mijlociu cîte 3.400 litri de lapte de la fiecare vacă, dar am dat cîte 3.500 litri. Munca mea a fost răsplătită cu prisosinţă. Ziua-muncă plătindu-se cu 29 de ruble, eu am primit pentru cele 560 zile-muncă efectuate 16.240 ruble. Am mai primit şi felurite produse agricole. Ca premiu mi s-a dat un ceas de mînă „Zvezda". In anul trecut, eu am muls o cantitate şi mai mare de lapte.

Comsomolista Anastasia Bîtcă e una din cele mai stimate lucrătoare de la ferma de vaci. De doi ani, ea mulge aproape 5.000 litri de lapte de la fiecare vacă anual. Anastasia e participantă permanentă la Expoziţia Agricolă Unională din Moscova şi la Expoziţia republicană a gospodăriei populare. Ea a avut cinstea să participe la Festivalul al VI-lea Mondial al Tineretului şi Studenţilor, a făcut parte dintr-o delegaţie de lucrători ai gospodăriei săteşti, care a vizitat regiunile Iaşi şi Suceava din R.P.R. Tînăra Nastasia foloseşte toate prilejurile pentru a-şi populariza experienţa la îngrijirea, hrănirea şi mulsul vacilor.

Iată cîteva spicuiri din experienţa Nastasiei Bîtcă. Mai întîi de toate ea dă o deosebită însemnătate hrănirii vacilor, respectînd întocmai raţiile de hrană, stabilite pentru fiecare animal. Acum, în zilele de iarnă, raţia de bază la o vacă mulgătoare pe zi e următoarea: 30 kg de siloz, 30 kg de sfeclă de nutreţ, 3 kg de şroturi de floarea-soarelui sau tărîţe, 2 kg de uruială de porumb, zece kg de pleavă şi strujeni de porumb tocaţi. Raţia aceasta variază, ţinîndu-se seama de greutatea şi producţia pe care o dă fiecare vacă în parte. Pentru fiecare litru de lapte, vaca primeşte zilnic 300 g. de concentrate, iar pentru întreţinerea corpului — 2 kg de concentrate.

Respectarea regimului zilnic de lucru a intrat în obişnuinţa lucrătorilor fermelor. Mulsul vacilor are loc de trei ori pe zi: la ora 5 dimineaţa, la 12 de amiază şi la 7 seara. În primele 20 de zile de la fătare, vacile sînt mulse de 4 ori pe zi. Perioada de lactaţie ţine 10 luni. Înainte de muls, harnicele fete îşi îmbracă halate albe, spală ugerul cu apă caldă, îl şterg cu prosop curat, îi fac masaj.

Toate cele 15 mulgătoare îşi dau silinţa pentru a mări necontenit producţia de lapte. Pe larg e desfăşurată întrecerea socialistă între lucrătorii fermelor de vite, pentru a îndeplini înainte de termen sarcina pusă de partidul comunist în faţa poporului sovietic de a ajunge din urmă Statele Unite ale Americii în ce priveşte nivelul producţiei de carne, lapte şi unt pe cap de locuitor. Şi crescătorii de vite din colhozul acesta se pot mîndri cu rezultatele din anul ce a trecut. Ei au obţinut la fiecare sută de ha de teren agricol cîte 4.700 de carne (între acestea intră şi cîte 5.000 kg de carne de porc la suta de ha de teren arabil), cîte 22.000 de kg de lapte la suta de ha de teren agricol, adică aproape cîte 4.000 litri de lapte de la o vacă furajată.

Guvernul sovietic a preţuit după merit munca colhoznicilor din colectiva „Miciurin". 14 oameni au fost decoraţi cu ordine ale Uniunii Sovietice, dintre care mulgătoarea Anastasia Bîtcă, Ecaterina Onufrei, şeful fermei de porci Bîgu Profire şi alţii — cu ordinul „Lenin". Peste 40 de colhoznici din toate ramurile de producţie sînt participanţi la Expoziţia Agricolă Unională.

Pe fiecare an creşte nivelul cultural şi de trai al oamenilor muncii din acest colhoz. Sub conducerea consiliului colhozului, a organizaţiei de bază de partid, sub îndrumarea specialiştilor gospodăriei săteşti, toate ramurile de producţie iau un avînt din ce în ce mai mare, mărind continuu venitul colhozului şi totodată micşorînd preţul de cost al unităţii de producţie. Pentru anul 1957, ziua-muncă se plăteşte cel puţin cu 40 de ruble, în afară de felurite produse agricole. Foştii ţărani săraci, care odinioară la masa de toate zilele aveau ca hrană de bază mămăliga, astăzi trăiesc în belşug. Familia colhoznicului Apostol Alexandru, alcătuită din trei membri capabili de muncă şi care a făcut peste 1.000 de zile-muncă, primeşte acum 50.000 de ruble. Familia brigadierului Madan Teodor, alcătuită din 4 oameni capabili de muncă, primeşte pentru cele 1.590 zile muncă vreo 70.000 de ruble. Cîte 20—30.000 de ruble primesc mulgătoarele colhozului, crescătorii de porci şi de alte animale.

Mulţumită orînduirii colhoznice satul Truşeni e acum de nerecunoscut. Aproape peste tot s-au înălţat case noi de locuit, frumoase, bine orînduite. Lumina electrică, difuzoarele sau aparatele de radio nu lipsesc din nici o casă colhoznică. Din fondul indivizibil, colhozul a cumpărat 17 autocamioane şi limuzine, diferite maşini şi unelte agricole, a zidit numeroase clădiri obşteşti dintre care o casă de cultură cu 800 de locuri. La casa de cultură, sătenii din Truşeni vizionează filme, asistă la reprezentaţiile date de artişti, îşi petrec în mod plăcut ceasurile de odihnă.

Succesele colhoznicilor din satul Truşeni sînt caracteristice pentru majoritatea colhozurilor din R.S.S. Moldovenească, care sub îndrumarea Partidului Comunist şi a guvernului sovietic şi-au făurit o viaţă nouă, plină de bucurii, de belşug şi fericire.

Căminul cultural din colhozul „Miciurin", R.S.S. Moldovenească

(Foto: N. MAIOROV)

Buletin METEOROLOGIC pentru zilele de 15, 16 şi 17 ianuarie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNŢA TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

Vremea rămîne umedă dar se va răci treptat. Cerul va fi schimbător mai mult acoperit. Vor cădea precipitaţii mai întîi sub formă de lapoviţă apoi sub formă de ninsoare. Vîntul se va intensifica suflînd tare şi în rafale din sectorul estic. Temperatura în scădere.

Minimele vor oscila între minus 8 şi plus 2 grade, iar maximele între minus 5 şi plus 4 grade.

In regiunea de deal şi cîmpie a ţării vor continua stările de alternanţă de îngheţ şi desgheţ a suprafeţei solului.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".